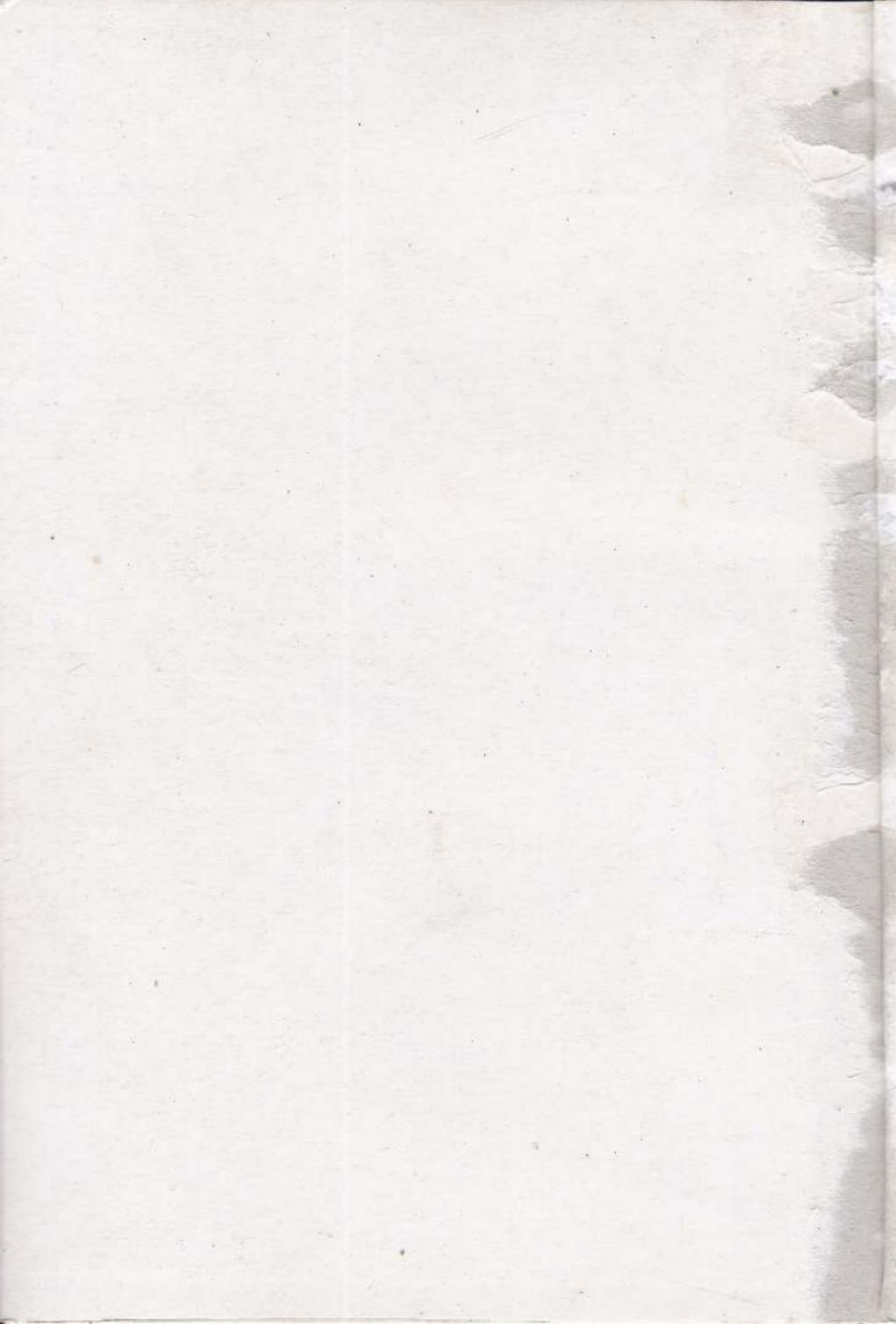

பாரிசாதப் பூக்கள்

- புலவர் கந்தி.சிவந்தம் -

K.Bharameetharan
EDITOR
'JEEVANATHY'
KALAI AHAM
ALVAI (N.P.)

பாரிசாதப் பூக்கள்

புலவர் கதிர் சீனித்தும்பி
கதிர் வளியீறு

2009

விலை:-150/-

ପିଲାକାଳୀଙ୍କ ରିତିକ ମହାଦେଵ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ରିତି
ରିତି

வினாக்களுக்கான

விடைப் பதில்கள்

- நூல் : - பாரிசாத மலர்கள்
வகை : - கவிஞர கட்டுரை
ஆசிரியர் : - புலவர் கதிர். சீனித்தம்பி
முதற்பதிப்பு : - ஆகஸ்ட் 2009
உரிமை : - ஆசிரியருக்கே.
ஆசிரியர் முகவரி : புலவர் கோட்டம்,

இலக்கணாவத்தை,

உடுப்பிட்டி,

வல்வெட்டித்துறை.

- பதிப்பு : - கதிர் வெளியீடு,
சமரபாகு.

- அச்சிட்டோர் : - செல்வா பிறின்டேர்ஸ்
நாவலடி, உடுப்பிட்டி.

பொஞ்ணடக்கம் கவிதைப் பகுதி

- 1) இவைகளாய் உதிரும்
- 2) விடிவெள்ளி பூக்குமா?
- 3) வீட்டுச் சிறைக்குள்ளே!
- 4) அன்பில் நன்னத் அறிவு
- 5) பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்
- 6) தாய்மை நெஞ்சம்
- 7) அன்பின் பரிமானம்
- 8) அலங்கோலம்
- 9) அழுக்காறு
- 10) காதலித்துப்பார் அவளை
- 11) நிஷாப்புயல்
- 12) திரு.பாலசிங்கம் ஆசிரியருக்கு அருள்மிகு ழூ' அம்மா மீது ஊஞ்சல் பாட்டு பாடியமைக்காக அளிக்கப்பட்ட பாராட்டுவிழா.
- 13) குயிலே குரல் ஒன்று தருவாய்
- 14) துன்பத்தின் ஆணிவேர் ஆசை
- 15) தாலாட்டில் எனை மகிழவைக்கும் இன்பமே
- 16) வள்ளுவம்
- 17) சண்ணிதி வேலவன்
- 18) சிரிப்பு
- 19) சிந்தித்து எழுந்துவிடு பாரதியைத் தரிசிக்க
- 20) யாழ் உடுப்பிட்டியில் அமைந்ததொரு கலைக்கோயில்
- 21) மனித வாழ்க்கையும் முதுமையும்.

கட்டுரைப் பகுதி

- 1) வான்புகழ் கண்ட வள்ளுவன்
- 2) தமிழ் மொழி
- 3) தொல்காப்பியர்
- 4) நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பு
- 5) பெண்ணே மாணிடத்தின் முதன்மை
- 6) குழந்தைப் பாடல்கள்
- 7) கவிப்புலவன் பாரதி
- 8) அழக்காறு
- 9) திரிகடுகம்
- 10) ஊழ்வினைச் சிலம்பு
- 11) வள்ளுவர் காட்டும் பொருளாதாரக் கொள்கை
- 12) காப்பியம் காட்டும் சிலம்பும் மணியும்
- 13) கல்வியும் சமூகமும்.

அண்ணதுரை

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்த காலம் முதல் கதிர்.சீனித்தம்பி அவர்கள் நான் அறிந்துவைத்திருக்கும் ஒருவராக இருந்து வருகின்றார். தேவரையாளியிற் பெற்றுக் கொண்ட கல்வியின் பின்னர், உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரியில் க.பொ.த உயர்தரம் கற்றதும், யாழ் கூட்டுறவுக் கல்லூரியில் கூட்டுறவு சார்ந்த கல்வியினைப் பயின்றதும் எனக்குத் தெரிந்த செய்திகள்தான் கதிர் சீனித்தம்பி அவர்கள், தமிழ்நாடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்ற நான்கு ஆண்டு (1967 - 1971) காலம், அவரது வாழ்க்கையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையதாக அமைந்தது அக்கால கட்டத்தில் பேராசிரியர் இராசமாணிக்கனார், விரிவுரையாளர்கள் வெள்ளொவாரணன், சிந்தாமணி ஆகியோரிடத்திலும் வேறு சில தமிழ் அறிஞர்களிடத்திலும் கல்வியைப் பெறும் பேற்றினைப் பெற்றார். ஆழ்ந்த புலமையுடைய அப் பேரறிவாளர்களிடத்தில் கல்வி கற்று, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கும் புலவர் பட்டத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

புலவர் கதிர்.சீனித்தம்பி அவர்கள் கற்றகல்விக்கு, பெற்ற புலவர் பட்டத்துக்குத் தகுந்த ஒருதொழில் அவருக்குக் கிட்டாது போயிற்று, இந்த நாட்டில் இருந்து வரும் கல்வி முறையிலும், தொழில் வாய்ப்பிலும் நிலவும் குறைபாடு புலவர் சீனித்தம்பியைப் பாதித்தது. அவர் முன்னர் பயின்ற கூட்டுறவுக் கல்வியே அவர் வாழ்வுக்குக் கைகொடுக்கும் கற்கை நெறியாகப் பயன்பட்டது. ஆயினும் அவர் கற்றுத் தேறிய புலவர் பட்டத்துக்கான கல்வி, ஓய்வு நேரங்கில் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக அவரை மினிரச செய்தது. சிரங்கு பிடித்தவன் கை சும்மா இருக்காது என்பார்கள். தமிழையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் கற்றுத் தேறிய

புலவர் உள்ளமும் வாழாவிருக்க இயலாது, புலமைசார் அறிவு வீச்சினைப் புலப்படுத்துவதற்கு எந்தச் சமயத்திலும் உந்திக் கொண்டிருக்கும் புலவர் சீனித்தம்பி அவர்களுக்கு வந்து வாய்த்த தொழிலும் குடும்பப் பருவம் அவர்தம் புலமையின் வீச்சு வெளிக் கிளாம்பாவண்ணம் அமுக்கிவைத்துக் கொண்டிருந்தன. அதே சமயம் காலஞ்சென்றவர்களின் நினைவு மலர்களில் மாத்திரம் இடையிடையே தலை காட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

கூட்டுறவுத்துறையில் ஆற்றிய பணியில் இருந்து இன்று ஒய்வு பெற்றவிட்டார். குடும்பச்சமையின் பங்காளிகளாகப் பிள்ளைகள் தலைநிமிர்ந்து தலை கொடுக்கின்றார்கள். தனியார் கல்வி நிறுவனத்தில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசாணாக மனமகிழ்ச்சியுடன் இன்னும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றார். இவரது ஆற்வத்தின் வெளிப்பாடாக “பாரிசாத பூக்கள்” என்னும் இத் தொகுப்பு நூலினை வெளியீடு செய்கின்றார்.

இந்த நூல் இன்று வெளிவரும் ஏனைய நூல்களில் இருந்து ஒருவகையில் வேறுபட்டதாகத் தொகுக்கப் பெற்ற ஒன்று, கவிதைகள், கட்டுரைகள் என இருதுறை சார்ந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பாக இது விளங்குகின்றது.

இந்தநூலில் மொத்தம் இருபது தலைப்புக்களின் கீழ் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. புலவர் சீனித்தம்பி அவர்கள் மரபு அறிந்தவர், யாப்பு இலக்கணம் தெரிந்தவர் யாப்பு அறிந்தவரே, யாப்பை மீறவேண்டும் என்னும் ஒரு கருத்து இலக்கிய உலகில் உண்டு. அவ்வாறாயின் யாப்பு அறியாதவர்கள் கவிதை பாடக்கூடாது என்னும் ஒரு நிலை உருவாக்கப்படும். புலவர் சீனித்தம்பி அவர்கள் பழையையை அறிந்தவர். புதுமையை உவந்து வரவேற்கும்

இயல்புடையவர். அதனால் யாப்பமைதி பெற்ற கவிதைகளையும், யாப்பிலக்கணக் கவிதைகளையும் இந்நூலில் ஆக்கி அளித்துள்ளார். வாழ்த்துவதும் வைவதும் அக்காலம் முதல் புலவர்களுக்குக் கைவந்த கலையாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. முடியடை மன்றர்களும் ஏழைப் புலவர்களின் வாயிலிருந்து வரும் நல்வாழ்த்தினைப் பெற ஏங்கித்தவித்ததற்கு ஆதாரங்கள் பண்டைய இலக்கியங்களில் உண்டு. புலவர் சீனித்தம்பி அவர்கள் தாம் கல்வி கற்ற கல்லூரி, பணிபுரிந்த நிறுவனம் என்பனவற் றோடு பண்ணிசையில் வல்லவரை வாழ்த்துவதையும் இங்குள்ள கவிதைகளில் கண்டு கொள்ளலாம் அத்துடன் தாம் வழிபடும் சந்திதி வேலவனைப் பாடிப்பரவசப்படுவதனையும் படித்துமனம் நெகிழிலாம்.

பாரதி தனது குழந்தைச் செல்வத்தை நெஞ்சில் நினைந்து உள்ளம் உருகிப்பாடிய பாடல்தான் “சின்னஞ்சிரு கிளியே - கண்ணம்மா செல்வக்களஞ்சியமே” என்னும் குழந்தைப்பாடல் புலவர் கதிர். சீனித்தம்பி அவர்களும் பாரதிபோல மனம் நெகிழிந்து பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“கதிரமலைக்கந்தன் தந்த வரம் அம்மா
 கண்மனியே நீ எந்தன் மகள் அம்மா
 என் நெஞ்சு குளிர்ந்து மனம் ஆறுதம்மா
 ஏழையென் மீது கந்தன் வைத்த கருளை அம்மா”
 கலைவானர் என் எஸ் கிருஷ்ணன் அறியாத,
 கேள்வியறாத இளையதலைமுறையினரும் அவர்
 வெளிப்படுத்தும் பல்வேறுபட்ட குணாம்சமுடையவர்களின்
 சிரிப்புவகைகளின் குரல் ஒலியினை வாளெனாலியில் கேட்டு
 மகிழ்ந்திருப்பார்கள். புலவர் சீனித்தம்பி அவர்கள்
 மனிதமனங்களின் இயல்புகளை வெளிப்படுத்தும் இருபதுக்
 மேற்பட்ட சிரிப்புமுறைகளைச் ‘சிரிப்பு’ என்னும் கவிதை
 மூலம் தந்துள்ளமையைப்படித்து மகிழிலாம் “பெண்ணின்

பெருந்தக்க யாவுள்” என வள்ளுவன் வாய்மொழியினைத் தலைப்பாகக் கொண்ட கவிதைக்கு ஊடாகப் பெண்ணியக் கருத்தினைப் பின்வருமாறு பேசுகின்றார்.

“நுண்ணிவைப் பெண்ணுக்கு
நூல் கொடுக்கும் அவள்
காலமெல்லாம் நிற்பதற்குக்
கால் கொடுக்கும்”

உலகில் துன்பங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணமாக அமைவது ஆசை. அதனாற்றான் “ஆசை அறுமின் ஆசை அறுமின்/சசரோடாயினும் ஆசை அறுமின்,” எனக்கூறியுள்ளார்கள். இக்கருத்தினை உளங்கொண்டு, துன்பங்களுக்கெல்லாம் ஆணிவேராக இருப்பது ஆசை என்பதைப் புலவர் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

“ஆசையே துன்பத்தின் வேராகும் என்றான்
பூசை செய்தால் தீராது என்றான்
பகுத்தறிவால் அதை வென்றிடு என்றான்”

கவிஞர்களுக்கே இயல்பான அழகினை ஆராதிக்கும் இரசனை உணர்வு புலவர் சீனித்தம்பிக்கு இல்லாது போய்விடமா? அவரது இரசனை வெளிப்பாட்டினைக் “காதலித்துப்பார் அவளை” என்னும் கவிதையில் நாழும் கண்டு அனுபவிக்கலாம்.

“பட்டுச் சேலை சரிய
நடந்து வரும் சிட்டுக்குருவியின் ஓயிலை
வட்ட விழிக்குள் வைத்து
முட்டும் இன்பம் பொலிய

ஒருமுறை காதலித்துப்பார் அவளை
 காற்சலங்கை கை ஒலி நாதம்
 காதல்சங்கதி சொல்லும் உனக்கு
 பாகாய் இனிக்கும் அவள் வார்த்தை
 பாரிசாதப் புவாகும் உந்தன் விழிக்கு
 நீயும்
 ஒரு முறை காதலித்துப்பார் அவளை”

பயனுள்ள பல கவிதைகளைச் சுவைபடப் பாடியுள்ள
 புலவர் சீனீத்தம்பி அவர்களின் இந்தத் தொகுதியின்
 இரண்டாவது பகுதியாகப்பதின் மூன்று கட்டுரைகள் இடம்
 பெற்றுள்ளன. புலவருக்கு பண்டைய இலக்கியங்களில் உள்ள
 சடுபாடும், புலமையும் இக்கட்டுரைகளுக்கு ஊடாக
 வெளிப்படுவதனைக் கண்டு கொள்ளலாம். திருக்குறள்,
 சிலப்பதிகாரம், திரிகடுகம், தொல்காப்பியம் பற்றிய
 கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிஞர்கள், புலவர்கள்
 குறித்த சில பொருள்கள் பற்றிப் பாடி, எழுதி பொச்சம்
 தீருவதில்லைப் போலும், மாலைக்காட்சி பற்றியக் கவிதையிற்
 பாடிய பாரதி, பொச்சம் தீராத நிலையில் வசன நடையிலும்
 அக் காட்சியினை தீட்டிப் பார்த்துள்ளார். புலவர் சீனீத்தம்பி
 அவர்கள் அழுக்காறு, பாரதி, வள்ளுவம் பற்றி கவிதையிலும்
 கட்டுரையிலும் பேசுகின்றார். கட்டுரைகளுள் வள்ளுவம் பற்றி
 இரண்டு, சிலம்புற்றி மூன்று என வெவ்வேறு தலைப்புகளில்
 இடம் பெற்றுள்ளன. தலைப்புகள் வேறுபடுவது போல
 சொல்லப்படுகின்ற பொருளும் வேறுபடுகின்றது.
 என்பதனாலும் புலவர் அவர்களுக்கு அந்நூல்களின் மீதுள்ள
 அதீமான சடுபாட்டினைக் கருத்தில் கொண்டும், மாணவ
 சமுதாயத்தைக் கவனத்திற் கொண்டு எழுதப் பெற்ற
 கட்டுரைகள் என்பதனாலும், இவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளத்
 தகுந்தவைகளாக உள்ளன.

புலவர் கதிர். சீனித்தம்பி அவர்கள் தனியார் கல்வி நிலைய ஆசிரியராக இன்றும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றர். அந்த அனுபவம் மாணவர்களின்

தேவை கருதி இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுத வேண்டும் என்னும் உந்துதலை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது போலத் தோன்றுகின்றது. மாணவர்கள் மாத்திரமன்றி வளர்த்தவர்கள் பண்டைய இலக்கியம் பரிச்சயத்தைப் பெறுவதற்கும் இக்கட்டுரைகள் பயன்படத்தகுந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன. நவீன தமிழ் இலக்கியங்களுடன் புலவர் அவர்களுக்கு ஊடாட்டம் இல்லாத போதும் பழந்தமிழ் இலக்கியப்பாண்டித்தியம் அவரைப் பாட வைத்துள்ளது, எழுத வைத்துள்ளது. படித்து, இன்புற்றுப் பயன் பெற வேண்டிய நூல் இத்தொகுப்பு.

கலையருவி,
கரணவாய் வடக்கு,
வல்வெட்டித்துறை.

தென்னியான்.

இலைகளாய் உதிரும்

நாளைய பொழுது
மாண்பென நோக்கி
காணும் கனவுகள்
விடியலை நோக்கி

நேற்றைய பொழுதின்
நிலைமைகள் மாறும்
நெஞ்சங்கள் குளிர்ந்து
விடியலைக் காவும்

சழனிகள் கூட
காவியம் காடும்
காடும் போதெல்லாம்
கஞ்சித் தொட்டி காடும்

வீதியில் நடந்தால்
திகில் வந்து தழும்
பாதியில் நெஞ்சம்
பதறித் துடிக்கும்

எரியும் நெருப்பில்
ஸரலும் கருகும்
கருகும் சருகாய்
இலைகளாய் உதிரும்.

விழவெள்ளி பூக்குமா?

வேதனைப்புயல் வீச
விரக்தி ஊற்றெடுக்க
கான் அலை மான் போல
நான் அலைய விதியாச்சோ.

என்று

என் நெஞ்சம் அழுகின்றது.
அனந்தம் நெஞ்சில் ரணம் வடிக்கின்றது
ஆழம் காணாக் கடல் போல்
துயரம் அளவு கடந்து செல்கின்றது.

கற்றவர் விழுங்கும்
கற்பகக் கணியாம்
கடவுளும் சூட உணராரோ?
கருணை நமக்குக் காட்டாரோ?

அந்தகணாகி அறிவு மயங்கி
அலையும் உலகில் எமக்கோர்
அருணன் உதிக்காணோ?
அலைக்கும் துயரம் நீங்காதோ?
விழவெள்ளி பூக்காதோ?

வீட்டுச் சிறைக்குள்ளே.

வீட்டுச் சிறைக்குள்ளே
வெந்துபோன சீவனொன்று
காலச்சிறைக் கதவைத்
தட்டிப் பார்த்து அழகின்றது.

ஏட்டில் எழுதா எழுத்தானேன்
ஏங்கித் தவிக்கும் உயிரானேன்
வாழ்வு எனக்கொரு வஞ்சகமா?
எழ்மை அதற்கொரு காரணமா?

ஆஶக் கனவுகள், அடிமனதில்
புதைத்து விட்டு,
ஆயிரம் கண்ணீர்த்துளி கொண்டு,
மார்பை நனைக்கும் மங்கையவள்.

யன்னல் கதவோ
அவளுக்கொரு பார்வை
இதயத் துடிப்போ
அவளுக்கொரு உபாதை
ஆயிரம் சூரியர் இருந்துமென்ன?
ஆதரிக்க ஒருசூரியன் வருவானோ?

அன்பில் நயனைந்த அறிவு

தாயின் மடியில் அன்பைப் பார்த்தேன்
தந்தை வடிவில்
அறிவைப் பார்த்தேன்
வள்ளுவன் சொன்னது
உண்மையென உணரின்
உலகம் உய்யும்
உன்மத்தம் நீங்கும்.

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்

நுண்ணறிவைப் பெண்ணுக்கு
நூல் கொடுக்கும் அவள்
காலமெல்லாம் நிற்பதற்குக்
கால் கொடுக்கும்

வேயாய் இருந்தவளை
வேணுவாக்கினாய்
விறகாய் இருந்தவளை
வீணையாக்கினாய்

காயாய் இருந்தவளை
கண்டே ஆக்கினாய்
கரும்பாய் இருந்தவளை
கழனி யாக்கினாய்.

தாய்மை நெஞ்சம்

தாய்மை நெஞ்சம்
தண்ணெளி காணும்
சுயநலம் மறந்த
சேவையில் மூழ்கும்

வறுமையில் வாடும்
சீவனை நோக்கும்
பொறுமையும் அன்பும்
ஊடி வளர்க்கும்

மடியில் மறைத்து
உணவை ஊட்டும்
தன் பிள்ளை தடவி
தாயன்பை வளர்க்கும்

எட்டி உதைக்கும்
மாடெனப் பிள்ளை
கட்டி அணைத்துக்
காதலித்து மகிழும்

நோய் ஒன்று கண்டால்
நெஞ்சம் துடிக்கும்
காயும் உடலைத்
தடவிப் பார்க்கும்

வாழ்வின் சொத்து
இதுவென அழும்
வீழ்வு கண்டால்
இறைவனைத் தொழும்

இத்தகு தாய்மை மலரினும் மென்மை
 மென்மையிலும் வடுக்களைப் பூசுவது கொடுமை
 கொடுமை நீங்க மனக் கோலம் போடு
 பொறுமை வடிவாம் அவள் திருவடி பாடு.

அன்பின் பரிமானம்

காலையில் விழித்தேன்
 கருணையைக் கண்டேன்
 கருணையின் வடிவில்
 கடவுளைக் கண்டேன்

கருணையின் வடிவம்
 தாயின் பாசம்
 பாசத்தின் உருவம்
 ஆன்மீக தீபம்

புத்தன் கண்டது அன்பு
 புனிதம் பெறுவது அறிவு

காந்தி கண்டது அகிம்சை
 காந்தியம் மலர்ந்தது மகிமை
 யேசு கண்டது சிலுவை
 சிலுவையால் மலர்ந்தது எளிமை

எங்கும் இருப்பது அன்பு
 எதிலும் காண்பது அன்பு
 ஏழ்மை உலகை
 ஆரத் தழுவும்
 ஆண்டவன் அருளுவதும் அன்பு

கல்லுக்குள் சரம் அது
 இதயம் காணும் தூறல்
 சொல்லுக்குள் சரம் அது
 சோதி வடிவின் தேறல்.

வற்றிய ஆறும், அது
 மழை கண்டு ஊறும்
 பற்றிய அன்பில், ஆங்கே
 நற்றுணை ஓட்டமும் ஓடும்.

அலங்கோலம்

பச்சையம் இல்லா
 எலும்புக் கூடுகளாய்
 குருதி படியா நரம்புகளாய்
 வற்றி வரண்ட கையும் கால்களுமாய்
 பற்றிப் படர்ந்த தலைக் காடுகளாய்
 காணும் கோலம்
 பார்ப்போர் கண்ணை உறுத்தும்
 நெஞ்சக் கூட்டில்
 குருதி வடிக்கும்

ஏலம் குழலாள் ஏழ்மை வாசம்
 காணும் கோலம் அழகின் சாலம்
 காலம் அவளைக் கதறக் கதற
 காற்றாய் அலைக்கும் காகிதம் போல
 திசை தொறும் திசைதொறும்
 இழுத்துச் செல்வத் திரிந்தாளே
 திரிந்தவள் பெற்ற கோலம்
 அந்தோ அலங்கோலம்.

அமுக்காறு

அமுக்காறு என ஒரு பாவி
அடா வடித் தனத்தில் மூதேவி
எடுப்பார் கைப்பிள்ளை ஆகி
கெடுப்பார் உள்ளத்துடுப்போகி

காற்றுக்கு உருவம் இல்லை
வீற்றிருக்கும் ஆசைக்கு உருவம் இல்லை
ஆற்றின் வெள்ளமாய் அமைந்த
அமுக்காற்றுக்கும் உருவம் இல்லை

இவன் எங்கே தோன்றுவான்
எப்போது தோன்றுவான்
எனச் சிந்தித்தேன்
சிந்தை கொண்டேன்

அறிவுப் புலத்தில் தோன்றுவான்
அறிவை ஆழப் புதைத்த
புலவனிடத்தும் தோன்றுவான்
கோளைகளிடத்துத் தோன்றுவான்
கொள்கையற்ற கொற்றவரிடத்தும் தோன்றுவான்
போட்டி என்று வந்து விட்டால்
புவி ஆளத் துடிக்கும்
அரசியல் வாதியிடமும் தோன்றுவான்

தோற்றவர் நெஞ்சத்தை
அக்கினிக் குழம்பாக மாற்றுவான்
ஆளணி வர்க்கத்தையும்
ஆட்டிப் படைப்பான்

நேர்த்தியான வாழ்வை
 நெருடிக் கமுத்தறுப்பான்
 நிம்மதியைக் கெடுத்துக்
 கலகம் விளைவிப்பான்
 இவன் யார்?
 அவன் தான் அழுக்காறு.

பகைப்புலத்தை உருவாக்கி
 பார்த்து இரசிப்பான்
 நகைப் பிடத்தை உரமாக்கி
 நல்லவரை நாசம் செய்வான்

காதலித்துப்பார் அவனை

காதலித்துப் பார் அவனை
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப் பார் அவனை
 கள்ள விழியில் நெளியும்
 வெள்ளை உள்ளப் பார்வையை
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப் பார் அவனை
 வெள்ளித் திரையின் வெளிச்சம் போட்டு
 துள்ளி வரும் மானழுகை
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப்பார் அவனை
 பட்டுச்சேலை சரிய
 நடந்து வரும் சிட்டுக்குருவியின் ஓயிலை
 வட்ட விழிக்குள் வைத்து
 முட்டும் இன்பம் பொலிய
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப் பார் அவளை
 காற்சலங்கை ஒலி நாதம்
 காதற் சங்கதி சொல்லும் உனக்கு
 பாகாய் இனிக்கும் அவள் வார்த்தை
 பாரிசாதப் பூவாகும் உந்தன் விழிக்கு
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப்ப ர் அவளை
 காதல் தீபம் ஏற்றுவாள்
 விரக தாகம் ஊட்டுவாள்
 வாசப் பூவும் அவள் முகத்தை
 வனப்பாய்க் காட்டும் இன்ப நிசத்தை
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப் பார் அவளை
 வடிக்காத சிலையழைகை
 வசந்த புரியின் பேரழைகை
 உறங்காத உன் விழிக் கூட்டில்
 உளியின் சிலையாய் வைத்திடவே
 நீயும்

ஒரு முறை காதலித்துப் பார் அவளை

 அழியாத சிலையெழுத்தாய்
 ஆணிப் பொன் தேரழகாய்
 அவள்
 அள்ளி நடக்கையிலே
 உந்தன் ரத்து நாளம் துடிக்குமடா!

அவள் நினைவால்
 கொஞ்ச நேரம் உலகை
 மறந்திருப்பாய்
 பொதிகைத் தென்றலின் சுகம்
 கொண்டிருப்பாய்
 இரணங்களால் இதயங்கள் வலிக்குமடா!
 இன்ப ரகத்தால் இரணங்கள் ஒடி மறையுமடா!
 கொஞ்ச நேரம் விழியைத்

திறந்து விடு
 அஞ்சகத்தின் அழகை
 மஞ்சத்தில் குடித்து விடு
 கெஞ்சி நிற்கும் அவள்
     பருவம்
 விஞ்சியணக்கக் கெஞ்சம்
     உந்தன்
 இளங்காலை உருவம்
 எத்தனை நாள் ஏங்கிக் கிடந்தவனே?
 எழிலார் குழலியின் உடல் தழவ
 அத்தனை நாளஞ்சு ஒரு யுகமோ உனக்கு?
 நூலைப் போல் நெளியும் இடை
 நூதனம் ஆகும் அவள்
     அழகு
 ஆனாலும் இளம் தென்றலிலே
 அசையுதடா மின்னலிடை
 போனாலும் போகாதடா
 புள்ளி மானின் இளம் வாழைத்
     தணடினிடை
 மூன்றாம் பிறை நெற்றியிலே
 முழு நிலவாய்த் திலகம்
     இட்டாள்
 ஆன்றோரின் அழகு வார்த்தை போல
 அழகிய தொரு நிலவருவம்
 ஈண்டு மணித் தேராய் அசைகின்றதே
 இன்ப வானில் இன்பச்சிறகு
     விரிக்கின்றதே
 மாண்டாலும் அவள் நினைவே
     என் வாழ்வு
 மணித் தேராய் அசையும் அவளின்
     இன்பவறவு
     நீயும்
 ஒரு முறை காதலித்துப்பார் அவளை

நிஷோப் புயல்

ஆழ் கடவின் அடிநிலையில்
அறுபத்து ஆயிரம்
ஆணப் பலத்தோடு
மாறாப் புயலொன்று
ஆர்ப்பரித்த எழுந்தது அம்மா!

யாழ் மாவட்டம் அழுதது
“நிஷா” என்னும் கொடும் புயலால்

சற்றிச் சுழன்றது புயல் வட்டம்
குனியமானது யாழ் நிலமட்டம்
அள்ளி இறைத்தது மழை வெள்ளம்
கடலாய் பரந்தது நீர் மட்டம்

காற்றும் மழையும் கனத்தன
கை கோத்து நின்று ஆடின

வானளாவிய மரங்கள் சரிந்தன
வளமான சோலைகள் அழிந்தன
நீரும் பணைகள் யாவும் முறிந்தன
நீள் புலத்தில் வீடுகள் யாவும் உடைந்தன

பொறாமை புயலாய்ப் பாய்ந்தது
புல்லும் கல்லும் பூமியில் சரிந்தது
நெல்லும் வயலும் அழுது நின்றது
நீண்ட நாளாய் மனிதனைப் பட்டினி போட்டது.

திரு.பாலச்சுவீகம் ஆசிரியருக்கு அருள் மஞு
 ஸி அம்மா மீது ஊஞ்சல் பட்டு
 பாழயமைக்காக அளிக்கப்பட்ட பாராட்டு வீழா
 பாடல்கள்

காலத்தால் அழியாத கருக்கள் வைத்து
 காரிருள் அகற்றிடும் அம்பிகைக்கு
 ஊஞ்சல் பாட்டுப் பாடி உயிர் கொடுத்த
 அரும் பெறல் பாவலன் பாலசிங்கத்துக்கு
 அரியதோர் பாராட்டு அளிக்கின்றோம்
 அம்பாள் ஆலய நிர்வாகிகள் ஆகிய யாம்

கம்பனின் கவித்துவத்தை விஞ்சிடாத கவிக்குயில்
 காள மேகம் போல் கவியைக் கக்கிடும் கவிமழை
 காரிருள் அகன்றிடக் கவி பாடிய செய்கு நாப்புலவன்
 காவியமும் ஓவியமும் பாவியமும் கொண்ட சகல கலா
 வல்லவன்

நடனமணி நாடகமணி நல்லதோர் தமிழ்மாமணி
 நாவினிக்கச் செவியினிக்கச் நவின்றிடும் நற்றமிழிப்
 பாமணி
 நாற்றிசையும் புகழ் மணக்கும் இசைமாமணி
 நாவன்மை பாவன்மை நல்லதோர் புகழ் விளங்கும்
 கலை மாமணி

நாடக மாமணியாம் நடிப்பிசைப் புலவனாம்
 நல்லதம்பி பூதத்தம்பி நாடகத்தின் முடி சூடா
 மன்னனாம்

வல்லை வல்லை என்றுரைத்த அரிச்சந்திரனாம்
 மயானத்தில்
 நல்லை நல்லை என்றுரைத்த நாடகத்தைப் புகழ்
 மணக்கச் செய்த நல்லேளானாம்

தெள்ளு தமிழ் சங்கீத நீரோடையில் தான் மூழ்கி
 தெள்ளரிய சங்கீத பூசணம் எனும் முத்தாரம் தான்
 தொடுத் தோன்
 சங்கத் தமிழ்ப் புலவனாகித் தமிழாய் அன்னைக்கு
 ஊர்ஜ்சல் பாடி
 சன்னிதானம் வீற்றிருக்கும் அம்பிகையின் திருவடிக்குச்
 சமர்ப்பவித்தோன்

சந்தமும் தாழிசையும் விருத்தமும் ஊர்ஜ்சலில் ஒன்றி
 நிற்க
 அம்பிகையின் அருளில் மூழ்கி விட்டார் - இவன்
 நல்லாசான் பாவல்லான் பாலசிங்கம் எனும்
 பெயருடையான்
 இவன் வாழ்க இவன் கவி வாழ்க இவன் கருத்து வாழ்க
 இவன் வழி அனைத்தும் வாழ்க என
 வாழ்த்தி வணங்கிப் பாராட்டி அமைக்கின்றோம்.

-நன்றி-

குயிலே குரல் ஒன்று தருவாய்

குயிலே குரல் ஒன்று தருவாய் - இந்தக்
குவலயத்தின் கொடுமைதனைப் பாடவே
(குயில்)

நெஞ்சோடு நெஞ்சொட்டி
நெளியும் புழுவானாள் - அவள்
மஞ்சத்தில் புரஞ்சின்றாள்
மங்கையோ புதுமலராய்

ஏழையாய்ப் பிறந்திட்டாலும் இவள்
ஓவியமாய்த் திகழ்கின்றாள்
காளையர்கள் கைப்பிடிக்க
ஏனோ மறுக்கின்றார்

வீடோ அவளுக்குச் சிறை வாசம்
நாடோ பொருளில் மிக மோசம்
வெம்புவதே அவள் இதய நாதம்
தெண்படுமோ அவளுக்கு எதிர்காலம்

கோரிக்கை அற்றுக் கிடக்கின்றாள் - அவள்
வேரில் பழுத்த பலாக்கணியாய்
நாரியிவள் விதி வசமோ - அந்தோ
நாசமோ இவளின் ஆசைக் கணவுகளும்

பொருள் அற்றார் பூப்பர் என்றால்
பொருள் ஏன் அவளுக்குக் கிடைக்கவில்லை
அருள் கொண்ட கடவுளும் ஏன்
அவள் கண்ணீரைத் துடைக்கவில்லை

விதி என்று சொல்வதா இல்லை
 வீணர்களின் கதியென்று சொல்வதா
 கதியேதும் அறியாமல் அவள் வாழ்வு
 கண்ணீரில் மிதப்பதா?

துன்பத்தின் ஆயிலேர் ஆசை

எண்ணக் கருவில் இதயம் வைத்தேன்
 எளியோர் பற்றிச் சிந்தனை செய்தேன்
 கவலை மறந்திட வழிபல கண்டேன்
 காற்றினும் வேகமாய்ச் செயல்படத் துணிந்தேன்.

வள்ளுவர் நெறிக்குள் யானும் நுழைந்தேன்
 எள்ளுக்குள் எண்ணையாம் யானும் கலந்தேன்
 அறநெறிக் கருத்துக்களை அள்ளி எடுத்தேன்
 அங்பான இதயங்களுக்கு ஈந்து மகிழ்ந்தேன்.

கிரேக்கத்துக் கிழவன் எம்முடன் வந்தான்
 கீழோர் மேலோர் பற்றி எடுத்துச் சொன்னான்
 அறிவே அகிலத்தின் சோதி என்றான்
 அறிவை ஆராதி: உலகம் உனக்காகும் என்றான்.

ஆசையே துன்பத்தின் வேராகும் என்றான்
 பூசை செய்தால் தீராது என்றான்
 பகுத்தறிவால் அதை வென்றிடு என்றான்
 பாழும் ஆசை தீரும் என்றான்.

தாலாட்டில் என்ன மகிழு வைக்கும் இன்பமே

என் வாழ்வில் ஒளி தந்த நிலவே
உந்தன் பிஞ்ச விரல் பட்டு நோகிறதே பசும் பொன்னே
அள்ளி எடுத்து உண அணைத்துப் பார்க்கிறேன்
ஆயிரம் நிலவை உன் கண்ணில் கண்டு களிக்கின்றேன்

தத்தி வரும் தவக்கொழுந்தே தங்கமே
தாலாட்டில் என மகிழுவைக்கும் இன்பமே
ஒரு கோடி முத்து உதிரும் மழலைச் செல்வமே
அருகில், வந்து ஆனந்திப்பாய் அன்புப் பெட்டகமே

முத்தெடுத்து மாலை செய்வேன் என் கண்மணியே
முதிசமாய் வந்து உதித்த பொன் மணியே
ஈரேழு ஜென்மத்துக்கும் எனக்கு வந்த வரமே
இனியேது எனக்கு இம்மண்ணில் பயமே

கதிரமலைக் கந்தன் தந்த வரம் அம்மா
கண்மணியே நீ எந்தன் மகள் அம்மா
என் நெஞ்சு குளிர்ந்து மனம் ஆறுதம்மா
ஏழை யென் மீது கந்தன் வைத்த கருணை அம்மா.

வள்ளுவரின் வண்ணப் பூங்காவில் நின்றிருந்தேன் - அங்கு

வாசனைப் பூக்கள் பல கண்டிருந்தேன்
கண்ணைக் கவரும் பல நிறப் பூக்கள்
காலத்தை வென்ற குறள் தெளீக்கள்.

மயக்கம் தரும் மாலைக்கும் நிறமுண்டு
மணிமணியாய்ப் பூக்கும் பூவுக்கும் நிறமுண்டு
கவின் பெறுவானுக்கும் நிறமுண்டு
கடலின் ஒசைக்கும் நிறமுண்டு
ஆனாலும்.

அவை யாவும் குறள்களின் நிறம் ஆகுமா?
குன்றாத மணித்தேராம் குறளுக்கு அழகு ஆகுமா?

வான்மழை இன்று பொய்த்தாலும்
வளம் குன்றாத்தோள் இன்று பொய்த்தாலும்
வண்ண வண்ண பூமலர்தான் பொய்த்தாலும்
பொய்க்காது பொய்க்காது.

புதுமைக்குள் புதுமை சேர்க்கும்
உந்தன் குறள் அழகு
பொய்க்காது பொய்க்காது.

வானமுதம் கண்டு வயற் காட்டில் நெல் விளையும்
வண்டமிழார் நாவினிலே வண்மைக் கொடை
விளையும்
வனிதையரின் மனையினிலே அன்புப்பூச்சொரியும்
வற்றாத நதி வழியே வளமான கதிர் விளையும்
வளமான குறள் வெளியில் அறிவுப் பயிர் விளையும்
வளமற்ற பாலை நிலக் காட்டில் கூட வாசனைப் பூ
பூக்கும்.

தனித்துவத் தமிழர் பண்பாட்டைத் தலைநிமிர
வைத்தவனே

தாவி வரும் பொற்சிலம்பில் உந்தன்
குறள் அழகைக் கண்டவனே.

நிறம்மாறாப்பூக்கள் பல்லாயிரம் உண்டு
ஆயினும்

பகுத்தறிவைத் தூண்டும் உந்தன் குறளமைக
பல கோடி பூக்கள் ஆண்தமாய் அர்ச்சிக்கும்

முத்தமிழுக்கு உயிரான உரம் கொடுத்தாய்
மூவாசையை அறுக்க சீரான வழி சமைத்தாய்
எப்பொழுதும் உழவுக்கு ஏற்றம் சொன்னாய்
எழுமை தொடரும் கல்வி உயிருக்கு ஊட்டம்
என்றாய்

இந்தவையும்

கோபுரத்தில் அறிவிக்கொடி அசைக்குது ஜயா!
பாரகத்தில் குறள் நெறிக்குப் பாங்கான விமர்சனம்
தோன்றுது ஜயா

தங்கத் தமிழுக்கு திங்கள் முகம் கொடுத்தாய்
தரணி எங்கும் தமிழ் ஆள முத்திரை பதித்தாய்
பாரெங்கும் பகுத்தறிவுப் பாதையை வகுத்துத்தந்தாய்
வள்ளலே வடிவமைந்த குறள்களாய்
தமிழை உலகெங்கும் உயரச் செய்தாய்

அழற்றின் கலசலப்பில் அஸ்வி வரும் நதியழகும்
காற்றில் சரிந்து விழும் முந்தானை முடிச்சழகும்
ஹற்றின் குவிரச்சியால் உயிர்த்தெழும் உடலழகும்
அழகாகுமா?

நாற்றின் நெல்மணி போல்
நீரளித்த குறள் மணியே அழகென்று
ஆயிரம் கோடி பூக்கள் அர்ச்சிக்குமே

உன் திருவடியை
 ஆறாத சினம் என்றீர் வள்ளுவரே - அது
 ஆலகால விடம் என்றீர் பெருந்தகையே
 மாறாத மனிதனுக்கும் மருந்து சொன்னீர்
     மருத்துவரே
 தேறாத கல்வி தானும் தீபீ வழி காட்டும் என்றீர்
     அறிவியற் புலவரே
 ஆராது ஆராது உந்தன் வருகை (ஆல) அலகிலா
 அன்பின் மலர்க் கொழுந்தே அமுதின் அறிவே
     உன்னை
 அன்பு மலர்ப் பூச்சொரிந்து ஆராதிக்கின்றேன்
     உன் திருவடியை.

சன்னிதி வேலவன்

சன்னிதி வேலவா,
 சரவணப் பொய்கையில் பிறந்தவர்
 எந்திதியும் வேண்டாம் (ஐயா) முருகா
 உந்தன் அருள் நிதியே போதும் முருகா
     (சன்னிதி)

ஆயிரம் தெய்வங்கள் இருந்தாலும் வேலவா
 உந்தன் அருள் போலாகுமா சன்னிதி வேலவா
     (சன்னிதி)

மழுரம் ஏறிய மன்னவா
 மாம்பழத்துக்காக உலகை சுற்றிய வேலவா
     (சன்னிதி)

ஆற்றங்கரையில் மயில் ஆடி வரும் அழகைப் பாடுங்கள்
அங்கே, ஆனந்தக் காவடிகள் ஆடி வரும் அழகைப் பாருங்கள்
சூடி வரும் கொடு வினைகள் அறுவதைப் பாருங்கள்
பாடி வரும் பக்தர்களின் பரவசத்தைப் பாருங்கள்
(சன்னிநி)

அருணகிரியின் தொழுநோயை அறுத்தவனே
மருள் மாய மக்களை நிதம் காத்தவனே
இருள் இரிய இதயத்தில் ஒளி தருபவளே முருகா
உந்தன் அருள் விரிய எமை ஒரு முறை பாராயோ முருகா
(சன்னதி)

கந்தீ .சீல்துதம்ப.

சிரிப்பு

அழகில் காண்பது மன்மதச் சிரிப்பு
 மழலையின் வாயில் மயக்கும் சிரிப்பு
 கடவிள் நுரையில் காண்பது சிரிப்பு
 மடல் விரிப்பில் மலர்வது சிரிப்பு
 வானம் தந்தது மழையின் சிரிப்பு
 வயலில் விளைந்தது நெல்லின் சிரிப்பு
 அருவி தந்தது ஆனந்தச் சிரிப்பு
 மகிழும் தாழம் பூவின் நறுமணச் சிரிப்பு
 வேழ முகம் தந்தது அருளின் சிரிப்பு
 பாவையிடம் காண்பது பருவச் சிரிப்பு
 தோகையில் காண்பது நடனச் சிரிப்பு
 இலக்கியம் இயல்வது அனுபவச் சிரிப்பு
 இலட்சியம் பகர்வது வெற்றியின் சிரிப்பு
 மென்மலர் தந்தது வண்டின் சிரிப்பு
 அன்னை அளிப்பது அன்புச் சிரிப்பு
 தந்தையிடம் காண்பது அறிவின் சிரிப்பு
 விந்தை மனிதனிடம் வேதனைச் சிரிப்பு
 புல்லின் நுனியில் பனியில் சிரிப்பு
 கன்னியின் மொழியில் காதல் சிரிப்பு
 ஏழையின் கண்ணீர் ஏழ்மையின் சிரிப்பு
 வாழையின் வழியில் வாழ்வின் சிரிப்பு
 மண்ணில் மணப்பது பொன்னின் சிரிப்பு
 பண்ணில் பயில்வது பரவசச் சிரிப்பு
 தமிழில் மலர்வது தாலாட்டுச் சிரிப்பு.

சிந்திக்கு எழுந்து விடு பாரதியைத் துரிசிக்க

இது சமூகத்திற்குத் தெரியும்
நன்றாகத் தெரியும்
ஆயினும்,
அது, அச்சம் எனும்
தீயில் வெந்து கிடக்கிறது
வெப்பத்துள் வீழ்ந்து துடிக்கிறது.

நின்று பார் நிமிர்ந்து பார்
நினைத்துப் பார் மலைச்சிகரத்தை
அதோ,
வெண்பனி படர்ந்த மலைச்சிகரம்
அங்கே,
மஞ்சுக் கூட்டங்களின்
கண்ணீர் அஞ்சலி அது
சந்தம் தந்த பாரதியின்
தலைப்பாகையை நினைவு கூர்வதால்
விடுதலையின் சாயலாய்த்
தெரிகின்றது

அஞ்சாமைக் அஞ்சவது பேதமை
ஓழித்து விடு
அடிமை உணர்வின்
நிழல் கூடப் படாமல்
ஓழித்து விடு.

குளிரும் காலம் எதிரே
உனக்குத் தெரிகிறதா?
அதை
அள்ளி எடு
அறிவின் பாதையில் துள்ளி எழு

யாழ்- உருப்பிட்டியில் அகைமந்துதொரு கலைக்கோயில்

எந்தன்,

எண்ணக் கருவில் உதயமான வானதியே
யாழ் உடுப்பிட்டி

மண்ணில் நின்றாடும் கலாப மயிலே
காலத்தை வென்று விட்ட இமய மலைச் சாரலே
உளைக் கைகூப்பி வணங்குகிறேன்
உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிழன் கலைக் கோயிலே

யாழ் இசை மீட்லின் என் செவிகள் இனித்தன
வீழ் புனலின் குளிர்சிசியால் என் இதயம் களித்தன
உடுப்பிட்டிக் கலைக் கோயிலின் எழுச்சியில் மகிழ்ச்சியில்
ஆயிரம் ஆயிரம் நிலவுகள் உதயம் செய்தன.

அவைகள்
வைரங்களாய் வைடுரியங்களாய்
வண்ண வண்ணப் பட்டாம் பூச்சிகளாய்
ஆழப் பதித்த அறிவியல் சொத்துக்களாய்
ஆழ் கடல் ஒளி முத்துக்களாய்
விரிந்த உலகில் சிறு
விரிக்கும் இளம் சிட்டுக்களாய்
விடியலில் குளித்த
உயர் கல்வி மேதைகளாய்
உயிர்த்து நிற்கும் உறவுப் பறவைகள் அவர்களுக்காய்

நதியின் குளிர்சியும் முயற்சியும்
நறுமணப் பூங்காவின் மலர்சிசியும்
கொண்டமைந்து அப்பால்
வள்ளுவத்தின் முப்பாலில் தோய்ந்து

இடை விடாது கொட்டும் அருவி போல்
 விருத்தப் பாவில் கம்பணப் போல்
 ஆழப் பதித்த அறிவால் உயர்ந்த
 அதிபர் ஆசிரியர்களின் அரவணைப்பால்
 கோபுர தீபம் போல் உயர்ந்து

நிமிர்ந்து இன்றும் உயிர்த்து நிற்கின்றது.
 உலகம் போற்றும் உத்தமர்களை
 உருவாக்கியது உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன்
 கல்லூரி

வள்ளுவத்திற்கு மூன்று முகங்கள் என்பார்
 வடிவமைந்த கல்லூரிக்கும் மூன்று முகங்கள்
 என்பார்

தரம் உயர்ந்த கல்லூரியே
 மூன்று முகத்தால் உயரும் என்பார்.
 ஆம்

உயர்ந்தது மண்ணும் விண்ணும் தொட்டு உயர்ந்தது
 கல்வியால் கலையால் விளையாட்டால் உயர்ந்தது
 ஒட்டக் கூத்தனின் வெற்றி போல் உயர்ந்தது
 கம்பனின் விருத்தப்பாப் போல் உயர்ந்தது
 பாரி மன்னின் புகழ் போல் உயர்ந்தது
 மணி வாசகரின் திருவாசகம் போல் உயர்ந்தது.

ஜயா உயர்ந்தது
 எது உயர்ந்தது
 யாழ்- உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி
 உயர்ந்தது உயர்ந்தது.

வான் புகழ் கண்ட வள்ளுவன்.

உலக இலக்கியப் பரப்பில், உலக நாடகமேதை வில்லியம் சேகஸ்பிருக்கு அடுத்து, ஒப்பு நோக்கும் ஆற்றலும், அறிவு நுட்பமும், சொற்களைச் சந்தமறிந்து ஆரும் தீற்றும் கொண்டு விளங்குபவர்தான் வான்புகழ் கண்ட வள்ளுவன். நாகரிகத்தின் உச்ச நிலையில் வாழ்ந்து வரும் இன்றைய மக்களையும், கடந்த காலச் சமுதாயத்தின் வரலாற்றை விளக்கிக் காட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்களையும், மொழியியலில் துறைபோன, மொழியியலாளர்களையும், நீதித்துறையிலும், சமூகத்துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் மேதைகளாய் விளங்கும் பேராளர்களையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும் ஒப்பற் பேரறிஞன் என்றால் கற்றவர் உலகம் களி கொள்ளும்.

சோக்கிரட்டஸ் போன்ற தத்துவ ஞானியாகவும், இங்கர்சால் போன்ற முற் போக்குவாதியாகவும், பிளேட்டோவின் சிந்தனையையும், டார்வின், அரிஸ்டோட்டில் போன்றோரின் அறிவியல் சிந்தனையையும், மாட்டின் ஹாதரின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் போன்று, அத்தனை கருத்துக்களையும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வள்ளுவன் தனது அறிவு பெட்டகமாம் திருக்குறள்களில் நுழைத்து விட்டான் என்றால் ‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கேதந்து வான் புகழ் கண்டதமிழ் நாடு : என்று பாரதியின் உலகளாவிய முழக்கம் வரவேற்கத்தக்கது. போற்றிப் புகழுத்தக்கது. அல்லவா.

காப்பியக் கடலுள் மூழ்கி முத்தெடுத்த காப்பியப் புலவர்கள் ஓரே கண்ணோட்டத்தில் காப்பியத்தைக் கண்டார்கள். அவர்கள் காப்பியத்தையும், காப்பிய வரலாற்றையும், அரசர் தம் புகழையும், வீரசாகத்தையும் சித்தரித்துக் காட்டினார்கள். ஆனால் வள்ளுவன் நிமிர்ந்து நின்றான். அவனுடைய கண்ணோட்டம், உலகின் பலத்திசைகளையும் ஊடறுத்து அம்பெனப் பாய்ந்தது. உருவாக்கினான் திருக்குறளை. அதுவும் 1330 குறள்களால் உருவாக்கினான்.

“சிற்பியின் கண்ணுக்குள் கலையழகு, கவிஞரின் கவிதைக்குள் கருத்தழகு. ஆனால், வள்ளுவனின் குறள்களிலே பொருள் அழகு. அதுவும் உலகை ஆளும் பொன்னழகு” என்று வள்ளுவனின் திருக்குறளுக்கு விமர்சனம் தந்தான் ஒரு மேனாட்டு அறிஞன்.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்று பாடிய மதுரகவி பாரதியின் கவிதை முழக்கம் வள்ளுவன் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெருமை தேடித் தந்த சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வள்ளுவரின் சொல்லோவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் கடலின் அடியில் மண்டிக் கிடக்கின்ற கடல்படு திரவியங்கள் போல, குன்றில் இட்ட விளக்குப் போல உலகளாந்து நிற்கின்றது.

சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது இதயத்தின் திறவு கோலாகவும், அறத்தின்பால் நிற்பார்க்கு அரும் பொருளாகவும், வந்திப்போர்க்கு வடிவமைந்த இறைப் பொருளாகவும், இல்லறத்தார்க்கு இனிய வழி காட்டும் நூலாகவும் திருக்குறள் விளங்குகின்றது.

வள்ளுவன் எம் மதத்தை உடையான் என்பத பேச்சல்ல. எத்தகைய கருத்துப் பெட்டகத்தை ஈந்தான் என்பதே பேச்சு. அறத்தாறு பேசினான் வள்ளுவன். அள்ளித்தரும் பொருளாறு பேசினான், பொருளியற் புலவன் வள்ளுவன், அதையும் எப்படிப் பேசினான். சிந்தித்துப் பார்த்தால் சிறப்பு உண்டாகும். விளிப்போடு நோக்குவோர்க்கு விடியல் உண்டாகும்.

“அனுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி குறுகத் தறித்தகுறள்”

என்று நீதிப்புலமையில் நிமிர்ந்து நின்ற அவ்வை சொன்னாள் அறிவும் அறிவியலும் வளர்ந்து விளங்கும் இக்காலத்தில் கலையறிவையும், அறிவியலையும், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வள்ளுவனே பேசிவிட்டான். என்பதை அறிவு உலகம் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டது.

சாதி, மதம் பார்த்தா வள்ளுவன் குறள் சமைத்தான் இல்லையே. எல்லா மதத்தார்க்கும் பொருந்துபடியாக தம் கருத்துக்களைக் குறளில் ஆணித்தரமாக வடித்தான். “இறை என்று வைக்கப்படும்” என்று கூறி, இறையை எல்லா மதத்தார்க்கும் பொது என்று வைத்தான் மெஞ்ஞானப் புலவன் வள்ளுவன்.

அல்லல் செய்தார்க்கு அறம் கூற்றாகும்”

என்ற ஒரே ஒரு திருக்குறட் கருத்தால் அரசியலக்கு விழிப்புணர்வை உண்டாக்கினான். ஐனநாயக ஆட்சிக்கு உயிர் கொடுத்தான். மற்துக்கு ஆப்பு வைத்தான் வள்ளுவன் வானத்து விண்மீன்களை ஒரு பொழுது எண்ணி வடலாம். ஆணால் வள்ளுவன் இந்த மண்ணுக்கு ஈந்து விட்ட ஆயிரத்து முந்தாற்று முப்பதுகளில் புதைந்து கிடக்கும் கருத்தோவியங்களை எண்ணிவட முடியுமா? அப்படி எண்ணிவிட முடியும் என்றால் வள்ளுவ விமர்சகர்களின் கருத்துப் பொய்யென்று ஆகிவிடும் அல்லவா?

“இடிப்பாரை இல்லா” ஏமரா மன்னன்”

என்ற வரியால் அரசியலுக்கு மதியுகம் மிக்க மந்திரி வேண்டும் என்ற உண்மையை உலகறியச் செய்தவன் தான் அரசியல் புலவன் வள்ளுவன்.

சொல்லுக்குள் வாக்கியத்தைச் சுருக்கி வைக்கும் கம்பளனைப் போல அறிவியற் புலவன் வள்ளுவனும் ஏழு சிர்களுக்குள் உலகளந்த கருத்தை மூடி வைத்தான்.

தங்கத் தழிமுக்குத் திங்கள் கொடுத்தாய்
தரணியெங்கும் தமிழ்ஆள முத்திரை பதித்தாய்
பாரெங்கும் பகுத்தறிவுப் பாதையை வகுத்துத் தந்தாய்
வள்ளுவரே வடிவமைந்த குறள்களால்
தமிழை உலகெங்கும் உயரச் செய்தாய்
ஆற்றின் சலசப்பில் அள்ளிவரும் நதியழகும்
காற்றில் சரிந்து விழும் முந்தானை முடிச்சழகும்
ஹற்றின் குளிர்ச்சியால் உயிர்தெழும்
உடலழகும் அழகாமோ?

நாற்றின் நெல்மணிபோல் நீரளித்த குறள் மணியே
அழகென்று கோடிப்பூக்கள் அர்ச்சிக்குமே
உண்திருவடியை வள்ளுவரே”

தமிழ் மொழி

தமிழ்மொழி தொன்மையும் மென்மையும் இனிமையும் மிக்கதொரு அழகிய மொழி பாவேந்தர், நாவேந்தர் நாவில் நடனம் புரிந்த மொழி.

ஆரிய வழக்கு ஒழிந்தது போல் ஒழியாது, சீரிளமைத்திறன் குன்றாமல் இலக்கிய வளமும், இலக்கண வளமும் ஒருங்கே பெற்ற உயர் மொழி செம்மொழி எம் தாய்மொழி.

உலகு அறிந்த மொழி, வள்ளுவனும் பாரதியும் உலகுக்கு அறிவித்த மொழி, பிறமொழிகளின் நெருக்கத்தாலும், செல்வாக்குக்கும் ஈடு கொடுத்து வாழும் எம் மொழி தமிழ் மொழி.

நாகரிகம் உச்ச நிலை அடைந்த நாடுகள் மொழி வளத்தால் மிகுந்த நாடுகள், செழுமையும், இளமையும் குன்றாத மொழி. ஒரு நாட்டின் நாகரிக மேம்பாட்டை எடுத்துக் காட்டும் காலக் கண்ணாடி.

தமிழர் நாகரிகம் இன்றைக்குப் பன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றியது. நாகரிகத்தால் வளம் பெற்ற தமிழர் பேசிய தமிழ் மொழியும் செம் மொழியாய் செழுந்தமிழாய் செழிப்புற்று விளங்கியது.

இதன் தோற்றம் கண்டு வியப்பு அடைகின்றோம். விண்ணனைத் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறோம். தமிழர்கள் ஆகிய நாம் "தமிழன் என்று சொல்லடாதலைநிமிர்ந்து நில்லடா" என்ற பாரதியின் வீர உணர்ச்சியோடு கலந்த வரிகள் தமிழ் மொழியின் பெருமையையும், தமிழர் தம் வீர உணர்வையும் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றது.

சிவநெறி போன்று தமிழ் மொழியும் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. மனிதனை விலங்கு மனத்திலிருந்து மாற்றுவதற்காக செம் மேனியனான சிவபெருமானே சிவநெறியைப் படைத்தார் என்ற கருத்து நிலவுகின்றது. சிவநெறி மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது என்பது உணர்ப்படுகின்றது. அச்சிவநெறிப் பேசுகின்ற தமிழ் மொழியும் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது என்பது ஊகிக்க முடிகின்றது.

5000 ஆண்டளவில் சிவநெறி தோன்றவில்லை. அதற்கு முன்னரே சிவநெறி தோன்றி இருக்க வேண்டுமென ஆய்வாளர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். சிவநெறியின் பெருமை பற்றிப் பேசுகின்ற தமிழ்மொழியும் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது என எண்ணக் கிடக்கின்றது.

தமிழர் தம்
பண்பாட்டு நெறியை அவர் வாழ்க்கை நெறியோடு கலந்து
கூறும் தொல்காப்பியம் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்
தோன்றிய இலக்கண நூல், தமிழ் என்னும் ஆரணங்கைப்
படைத்தவர் அகத்தியர் என்று பேசப்பட்டனும், முதன்
முதலில் தமிழ்ச் சொல்லைத் தொல்காப்பியத்தில் தான்
காண்கின்றோம்.

இருந்தபோதும், தமிழ் இலக்கணம் என்ற
அகத்தியம், சோதிட நூல், மருத்துவம்
முதலியவற்றையெயும் எழுதிய அகத்தியர் தமிழுக்குத்
தொண்டு ஆற்றி உள்ளார் என்பது தெரிகின்றது.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக
காலத்தே முன்தோன்றிய முத்த தமிழ் என்று
பேசப்படுகின்றது. பொதிகையில் தோன்றிய தமிழ் என்றும்
பேசப்படுகின்றது. வள்ளுவன் பேசியமொழி எழுதிய
மொழி தமிழ் மொழியே. எனவே அகத்தியர் தமிழன். வள்ளுவன் தமிழன். தொல்காப்பியன் தமிழன். இவர்கள்
காலத்தால் அறிய முடியாத தமிழ் காவலர்கள். ஆகவே
தமிழ் மொழியும் காலத்தால் அறிய முடியாத மிகத்
தொன்மை வாய்ந்த மொழி எனலாம்.

ஆதியில் தமிழ் மொழி ஒலிவழக்காயும்
பேசுவழக்காயும் இருந்திருத்தல் வேண்டும் ஒலிவழக்கும்
பேசுவழக்காயும் இருந்த தமிழ்மொழி, எழுத்து வழக்குப்
பெற்று, நிலைபேறுடையதாய் தோன்றி இருக்க வேண்டும்
இவ்வாறு எம் தாய்த்தமிழை அகத்தியரும்
தொல்காப்பியரும், வள்ளுவரும் சங்கப்புலவர்களும்
தத்தமது நுண்ணறிவால் அழுகுபடுத்தினர். உலகெல்லாம்
அரங்கேற்றினர்.

முதன் முதலில் தொல்காப்பியரால் அறிமுகம்
செய்யப்பட்ட தமிழ் மொழி ஆங்கில மொழிக்கு
இரண்டாவது மொழியாகப் பேசப்படுவது தமிழுக்கும்,

தமிழர்களுக்கும் பெருமை. இன்று இணையத் தளத்தில் இடம் பெற்ற மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது. உலக அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, ஆராய்ச்சி மொழியாகவும் விளங்குகின்றது. உலக அரங்கில் சீரிளமைத் திறம் குள்றாது எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் இலக்கிய வளமும் இலக்கண வளமும் பெற்று இலங்கு உயர்தனி செம்மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது.

தொல்காப்பியம் 2500 ஆண்டுக்கு முன் உள்ளது. அதற்குப் பன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மொழி இலக்கிய வளம் நிரம்பிய மொழியாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் தொல்காப்பியர் தம்மினும் முத்தோரை “யர் மொழிப் புலவர்” என்றும் “யாப்பறி புலவர்” என்றும், “நுணுங்கு மொழிப் புலவர்” என்றும், “சொல்லியற் புலவர்” என்றும் கூறுவதால் தமிழின் தொன்மை தெரிகின்றது.

தொல்காப்பியரின் “தமிழ் என் கிளவி” “செந்தமிழ் நிலத்து என்ற தொடர்கள் தமிழ் மொழியின் பழமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தமிழ் என்னும் சொல் இனிமைப் பொருளை உணர்த்துதலை பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் காணலாம். இதற்குப் பல அகச்சாளருகள் உள்ளன.

அ) “தமிழ் தழீஇய சாயலவர்”

திருத்தக்க தேவர் ஜீவக சிந்தாமணியில் கூறியுள்ளார்.

ஆ) :தமிழ் பாட்டிசைக்கும் தாமரையே”

கம்பர் கூறியுள்ளார்.

இ) “தண்ணார் தமிழ்”

மணிவாசகர் கூறியுள்ளார்.

தமிழ் மொழி இனிமையன்றி, நீர்மையும் தமிழுக்கு உண்டு. இனிய சாயலும் உண்டு.

“இனிமையும் சாயலும் தமிழ் எனல் “ஆகும்.

என பிங்கலமுனிவர் பிங்கல நிகண்டில் கூறியுள்ளார். தமிழின் சிறப்பு நோக்கி அதன் தனித்துவம் நோக்கி, செந்தமிழ், பைந்தமிழ், அருந்தமிழ், நறுந்தமிழ், தீந்தமிழ், முத்தமிழ் ஒண்டமிழ், தண்டமிழ் மூவேந்தர் தமிழ், கன்னித்தமிழ் எனப் பண்ணாறு புலவர்கள் தொடக்கம் பாவேந்தர் வரை பல பொர்கள் கூட்டப்பட்டுத் தமிழ் மொழி அழகு பெற்றது.

எமது தமிழ் மொழி

எம்மவரால்மட்டும் அழகுபடத்தப்பட்டது அன்று, வேற்றுமொழியாளராலும் அழகு படுத்தப்பட்ட மொழி. பெஸ்கி என்ற வீரமா முனிவராலும், கால்டுவெல் என்ற பாதிரியாராலும், கி.யு.போப் என்பவராலும் பெரிதும் விரும்பிப் படித்த மொழி, பெஸ்கி என்பவர் தமிழில் வீரமா முனிவர் ஆனார். கி.யு.போப் என்பவர் தமிழின் பெருமை கண்டு கற்று, தன்னுடைய கல்லறையில் “தான் ஒரு தமிழன் என்றும் தான் ஒரு தமிழ் மாணவன்” என்றும் பொறிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்.

தமிழ் மொழியின்

இனிமையும் பெருமையும் கண்டு திருக்குறளையும், திருவாசகத்தையும், நாலடியையும் ஆங்கிலத்திலும், இலத்தீனிலும் மொழி பெயர்த்தார். பல ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதினார். இதனால் நான் பாரதியும் இவ்வாறு தமிழை போற்றிப் புகழ்ந்தார்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்.

பாரதி தாசனோ”

“தமிழுக்கு அமுது என்று பேர் அந்த இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என்றான்.

இத்தமிழ், இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிர் அனைதமிழ் உலக அரங்கில் உயிர்ப்பும் உரமும் பெற்றும், உயர்ந்தும் நிலை பெற்று நீள் பொழுதெல்லாம் வாழுவகை செய்வோம்.

தொல்காப்பியர்

நாகரீகத்தின் உச்சநிலையில் வாழ்ந்து வரும் இன்றைய மக்களையும், கடந்த காலச் சமுதாயத்தின் வரலாற்றை விளக்கிக் காட்டும் வரலாற்று ஆசிரியர்களையும், மொழியில் துறைபோன மொழியியலாளர்களையும் வியப்பில் ஆழ்த்திய பழந்தமிழ் பேரறிஞர் தொல்காப்பியர். இவர் தமிழர்களின் பழையக் கொள்கையை, பழையப் பண்பாட்டை வெளிக்கொண்ந்து உலகறியச் செய்த பெருந்தமிழ் அறிஞர். தமிழுக்கெனச் சிறந்த இலக்கணம் வகுத்த தமிழ்மொழி வல்லுநர்.

இவர் சோக்கிரட்டஸ், பிளேட்டா, வால்மீகி, வியாசர் போன்றோர் வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் தந்த தொல்காப்பியந்தான் தமிழ் மொழிக்கு கிடைத்த முதல் இலக்கண நூல். நம் முதாதையரிடம் கடந்த காலச் சமுதாயத்தின் வரலாற்றை முறையாக எழுதி வைக்கும் பழக்கம் இல்லை. ஆயினும் தொல்காப்பியர் தந்த அரும் பெரும் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தைக் கொண்டு, அவருடைய கொள்கையையும், தமிழ் மொழித்திறனையும் தமிழ் மொழிப் பற்றையும், உள்ளத்து உணர்வையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியர் வடமொழியையும் தமிழ் மொழியையும் கற்றுத் தேர்ந்து இருமொழிப் புலமையுடையவராய் விளங்கினார். வள்ளுவருக்கு வழி காட்டியவர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வரலாற்றையும், தமிழர் தம் பண்பாட்டு நெறியையும் முறையாக வகுத்தவர் என்பது அவர் நூல் கொண்டு அறியலாம். தொல்காப்பியர் சோக்கிரஸ் போன்ற தத்துவ ஞானியும் அல்ல, இங்கர்சால் போன்று முற்போக்கு வாதியும் அல்ல. பிளேட்டோவின் சிந்தனையையும், டார்வின், அரிஸ்டாட்டில் போன்றோரின் அறிவியல் சிந்தனையும் மாட்டின் ஒுதரின் சீர்திருத்தக் கருத்தையும் பெற்று, அரும் பெரும் தமிழ் அறிஞராக வாழ்ந்தவர்.

இத்தகைய ஆழந்த தமிழ் அறிவு பெற்ற சிறந்த, சீர்திருத்தவாதியான தொல்காப்பியர் தந்த தொல்காப்பியம். வள்ளுவரின் திருக்குறள் போன்று சாதாரண மக்கள் மத்தியல் நிரந்தரமான இடத்தைப் பிடிக்கவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். வள்ளுவரின் அறிய கருத்துக் கொண்ட திருக்குறளுக்கு உண்டான கருத்து விளக்க நூல்கள், பல விளக்கக் கட்டுரைகள், திருக்குறள் கதைகள் பல திருக்குறள் ஆராய்ச்சி நல்கள் போன்றவை தொல்காப்பியத்துக்குக் கிடைக்கவில்லை. அது மட்டுமன்றி, தொல்காப்பிய நூற்பா ஒவ்வொன்றும் கற்றோராலும் மற்றோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத கடின நடையில் அமைந்திருமையைக் கூறலாம்.

பழங்காலத்தில் இளையான்குடி, சேக்கிழார் குடி, மருத்துவன் குடி, சாத்தன்குடி, தொல்குடி, எனப் பல குடிப்பெயர்கள் இருந்தன. இளையான்குடியில் பிறந்த மாறனார் இளையான்குடி மாறனார் எனப்பட்டார். சேக்கிழார் குடியில் பிறந்தவர் சேக்கிழார் எனப்பட்டார். வள்ளுவர் குடியில் பிறந்தவர் வள்ளுவர் குடி ஆனார். காப்பியக் குடியில் பிறந்தவர் தொல்காப்பியர் ஆனார். இவர்களுடைய இயற்பெயர் தெரியாது. இருந்தபோதும், இவர்களுடைய குடிப்பெயரே இவர்களுக்க வழங்கலாயிற்று.

தொல்காப்பியர் வாழ்ந்த காலம் தமிழ்ச்சங்கம் மதுரையில் இருந்தது. அதாவது கபாடபுரத்தில் இருந்தது. இதில் தொல்காப்பியர் உறுப்பிராக இருந்தார். எனவே கபாடபுரம் சிறப்பொடு விளங்கிய காலத்தை அறிய வேண்டின், கபாடபுரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும்வால்மீகி இராமயணத்தின் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எனவே வால்மீகி வடிநிதியாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் தொல்காப்பியர் கபாடபுரத்தில் வாழ்ந்தார் என நூலோர் கூறுவர். எனவே, 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொல்காப்பியர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தார் எனக் கொள்ளலாம்.

பன்னிருபலடத்தின் ஒன்றான வெட்சிப் படவத்தை தந்தவர் தொல்காப்பியர். இந்நால் அழிந்து விட்டது. இவர் தந்த தமிழின் சிறப்பையும், போர் முனைகளைக் கூறும் திறனையும்:, காதல் சிறப்பையும் இவர் நூலில் காணும் போது, இவர் மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்தவர் என்பதும், போர் மறவர் என்பதும் தெரிய வருகின்றது.

திருக்குறளுக்கு முப்பால் போல தொல்காப்பியமும் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று பிரிவுகளை உடையது. எழுத்துக்களின் பிறப்பையும், சொல்லாக்கத்தையும், அகப்பொருள், புறப்பொருள் விளக்கத்தையும் தந்து, தமிழின் சிறப்பையும், பண்பாடு நிறைந்த தமிழர் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் வடித்துத் தந்தவர் தொல்காப்பியர் .

தொல்காப்பியர் வகுத்த
இலக்ன மரபு. இலக்கிய மரபு, சங்ககாலத்தில் முற்றும் மாறுபாடாய்க் கிடக்கின்றது. தொல்காப்பியர் நான்கு நிலங்களை அறிமுகப்படுத்தி, முருகன், திருமால், இந்திரன், வர்ணன் ஆகிய தெய்வங்களை வணங்கியுள்ளார். எனவே தொல்காப்பியர் நானிலத் தெய்வங்களை வணங்கினார் என்பது தெரிய வருகின்றது. இருப்பினும் சங்க கால இலக்கியங்களில் பாலை நிலமும் கொற்றவையும் பேசப்படுகின்றது. தொல்காப்பியர் வகுத்த இலக்கிய மரபு சங்க காலத்தில் முற்றிலும் மாறுபட்டதாயிற்று.

ஒருவன் ஒருத்தி என்ற
இலக்கண மரபு, தொல்காப்பியர் வகுத்த இலக்கண மரபு, சங்ககாலத்தில் கலித்தொகையில் ஒத்தன், ஒத்தி எனத் தீரிந்தன. வியங்கோள் வினை முற்று, தன்மையிலும், முன்னிலையிலும் விளங்கப் பெறாது, படர்க்கையில் மட்டுதான் விளங்கப் பெறும் என்ற இலக்கண மரபு சங்ககாலத்தில் முன்னிரு இடங்களுக்கும் ஆயிற்று. மார் என்ற ஈற்றுவினை விகுதி, வினைக்கு மட்டுமன்றி பெயருக்கும் ஆயிற்று.(உண்பர், அண்ணன்மார்). அஃறினையில் கிடந்த “கள் விகுதி உயர்தினைக்கும் ஆகி தமிழ் மொழியில் பெருவாழ்வு பெற்று விட்டது.

தொல்காப்பியத்துக்கு அறுவர் உரை கண்டனர். இளம் பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கிணியார், பேராசிரியர், கல்லாடர், தெய்வச்சிலையார், தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல் பொருள் பற்றிக் கூற, நன்னால் எழுத்து, சொல் பற்றிக் கூறுகின்றது.

எனவே, முத்தமிழின் முதன்மைச் சிறப்பையும், பழந்தமிழின் கடந்த கால வரலாற்றையும், அவர்தம் பண்பாட்டுச் சிறப்பையும், வாழ்க்கை வரலாற்றையும், தமிழின் அச்சாணியாய்க் கிடந்த தொல்காப்பியத்தையும் தந்த முதறிஞர், பேராளர் என்ற சிறப்புப் பெயர்களைத் தாங்கிய தொல்காப்பியர் தமிழுக்கும் தமிழர்களுக்கும் கிடைத்த பெருஞ் சொத்தாகும்.

நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பு

“செல்வத்துள் செல்வம் செவிக்செல்வம்” என்றார் பொய்யா மொழிப்புலவர், ஆயினும், காலவெள்ளத்தில் கரைந்து போகாமல், நின்று நிலைத்து நிற்பது சிலப்பதிகாரம் எனும் சிலம்புச்செல்வம்.

எந்த நூற்றாண்டாயினும், எத்தனை நூற்றாண்டுகள் கழிந்தாலும் என்றும் அழியாப் புகளோடு தமிழுக்கு ஓர் இலக்கிய மனியாக சிறந்த சொல்லோவியமாக, தமிழர் தம் செல்வமாக மிளிர்வது சிலப்பதிகாரம் என்னும் சிலம்புச் செல்வம். முத்தமிழால் இயன்று மூவேந்தர் தம் சிறப்புக்களை எல்லாம் இயம்பி, மனித வாழ்வின் உண்மை நிலைக்கு உயர்வு தந்த காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். இதனால்தான் மா.பொ. சிவஞானம் அவர்களும் “ நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்று சிலப்பதிகாரத்தைப் புகழ்ந்து உரைத்தார்.

காவிரியாறு கடலோடு
கலக்குமிடம் பூம்புகார். அங்கே இருமனம் ஒத்துத் திருமணம் புரிந்து வாழ்ந்தவர்கள் தாம் கோவலனும் கண்ணகியும், கண்ணகி வாழ்வில் தனிமையும், கோவலன்

வாழ்வில் இனிமையும் இருந்தபோதும், ஊழ்வினை, வினவடிவில் வந்து உறுத்தியது. கோவலன் காவிரியைப் பாடினான். மாதவி கானல் வரி பாடினாள். இருவரும், ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளாமல் பிரிந்து விட்டனர்.

பொருள் தேடக் கோவலன் மதுரையை நோக்கி புறப்படுகிறான். அங்கே, கோவலன் செய்யாத குற்றத்திற்காக நீதி தேரா மன்னன் பாண்டியனால் சிலம்பு திருடிய கள்வன் என்ற பெயரால் கொலை செய்யப்படுகிறான்.

இளங்கோவடிகள் என்ன செய்வார் பாவம். கொலைக்களைக் காதையை அரங்கேற்றிவிட்டார். கண்ணகி தங்கி இருந்த ஆயர் சேரியில் தீநிமித்தம் நிகழ்கின்றது. இங்குதான், இளங்கோவடிகள் தன் கவித்திற்தால் கண்ணகியை வீரக் கண்ணகி ஆக்கிப் பார்க்கிறார். கற்புடைச் செவ்வியாக உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

காட்டியும் விட்டார்.

கண்ணீர் எனும் துன்பமாலையை கண்ணகியின் கழுத்தில் அணிந்து விட்டார். கண்ணகியோ சினம் கொண்ட புலி போன்று கனன்று எரியும் கோபக்கண்களோடு, பாண்டியன் முன்னிலை நின்று “தேரா மன்னா நீதி தவறி விட்டாய் என் கணவன் கள்வன் அல்லன். நீயே கள்வன்” என்று நீதி கேட்டு நிற்ப பாண்டியனும், “மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல் என்முதல் பிழைத்தது கெடுக என் ஆயுள்” என்றுரைத்து வளைந்த செங்கோலைத் தன்னுயிர் கொடுத்து நிமிரத்தினான்.

கண்ணகியின் கதை, சோகம் நிறைந்த வரலாற்றுக் காப்பியம். சோழ நாட்டில் தொடங்கிய கண்ணகியின் கண்ணீர்க்கதை, சோக வரலாற்றுக் காப்பியம் பாண்டி நாட்டில் வீரத்தின் விளைநிலமாய் விளங்கி, பொற்பாய்த் துலங்கி, நீதியை நிலை நாட்டி, உரவோர் உள்ளத்தில் உறைந்து இறுதியில் காவேரிக்கரையில் சேரன் செங்குட்டுவனால் உலகம் உவப்ப சிலையாக நிமிரந்த நிற்கின்றது.

“அரசியல் பிழைத் தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்.” என்பதும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்” என்பதும், “ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் “என்பதும் ஆகிய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உண்மை மணிகள் மூன்றையும் சிலம்புச் செல்வம் என்னும் அட்சய பாத்திரத்தில் இருந்து எடுத்து அறத்தின் மேன்மையையும், நீதியின் திறத்தையும், கற்பின் பொறபையும் எடுத்துக் காட்டிய இளங்கோவடிகளின் ஆழ்ந்த கூர்மையான தமிழ்நிவு போற்றுதற்கு உரியது. சிலம்புச் செல்வர் மா.பொ.சிவஞானம் போற்றிய சிலம்பு நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பு. நெஞ்சை நெகிழி வைக்கும் சிலம்பு. சிந்தனையை கின்றி, விரிவடையச் செய்து, தமிழ் நெஞ்சமெலாம் நிறைந்து விருந்தளித்து விடியலுக்காய் நிற்கின்றது. இச்சிலம்புச் செல்வம், காலவெள்ளத்தில் கரைந்து போகாமல் மழைக் காழான் போல் அழிந்து போகாமல் வானத்து முழு நிலவாய் ஒளிபரப்பி நிற்கின்றது.

பெண்ணேன மாணிடத்தின் முதன்மை

ஆண் என்றும் பெண் என்றும் அமைந்து விட்ட இவ்வுலகம் பரதீஸ் தோட்டத்தில் வாழ்ந்ததாக வேதவாக்கியம் கூறுகின்றது. எனவே இவ்வுலகம் ஆண், பெண் வடிவமாக அமைந்து கிடக்கின்றது. உலகின் முதன்மையான முழுமுதல் கடவுளும், ஆண் பெண் வடிவமாக -சிவசக்தி வடிவமாக அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமாக அமைந்து கிடக்கின்றது. பிரபஞ்சத்தை இயக்குகின்றது என சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. இவை நமக்கு ஓர் உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வுலகம் ஆண், பெண் கூடி வாழும் வாழ்வை எடுத்துக் காட்டுகின்றன எனலாம்.

ஆண்மைக்குரிய இயல்புகள் ஆண்மையைச் சுட்டுவது போல பெண்மைக்குரிய இயல்புகளாய் குணம், தொண்டு, கடமை, முதலியவை அமைந்து பெண்மையைச் சுட்டி நிற்கின்றன. இத்தகைய குணவிலயல்புகளால் பெண்மை உயர்ந்து முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது.

குடும்பம் என்பது கோயில். இக்கோயில் சீரும், சிறப்பும் அறிவுநல்விருத்தியும் பெற்று முதன்மை பெறுவதற்கு பெண்ணின் பேராதரவில்லையெனில், குடும்பம் முதன்மை பெறாது. பட்டமரமாய் பலம் இழந்து நிற்கும். காற்று, நீர், ஓளி, மண், முதலியன சேர்ந்து மரம் ஆவது போல, இரக்கம், பொறுமை, பயன், தியாகம், அழகு, ஒப்புரவு, தொண்டு முதலிய குணவியல்புகள் ஒன்றினைந்து பெண்மை வடிவம் பெறுகின்றது. இவற்றை நோக்கின் குடும்ப வாழ்வின் நலவத்திற்கும் நலலாக்கத்திற்கும், பேற்றிற்கும் ஆண்மையைக் காட்டிலும் பெண்மையே பெரிதும் பயன்படுவதால் பெண்மை முதன்மை பெறுகின்றது.

ஆண் னெண்பதும், பெண் னெண்பதும் உறுப்புளாலான பேச்சுவழக்குச் சொற்கள், ஆண் இயல்புகள் இல்லாத காரணத்தால் பெண் போகிறார் என்று கூறுவது உலக வழக்கு. பெண் என்று கூறும் போது அது ஆகுபெயராய்க் கிடந்து பெண்ணுக்குரிய மேலான இயல்புகளைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இந்த மேலான இயல்புகளைத் தன்னகத்தே கலந்து ஒரு கலவையாய் அமைந்தத்தே பெண்மை என்பதுகின்றது.

காலச் சக்கரம் சுழல்வது போல இன்ப துன்பங்களும் சுழன்ற வண்ணம் உள்ளன. ஆண், பெண் சூட்டுவாழ்க்கையில் இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வருகின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன? ஆண்களின் போக்கில் பல மாற்றங்கள் அடங்காமை, தன்னலம், ஆகை, பிறர் நலம் இல்லாமை முதலியதீய குணங்களால் ஆண்கள் துன்பத்தை தேடிக் கொள்கின்றனர். பல நல்ல இயல்புகளின் திரட்சியாக விளங்கும் பெண், தீய இயல்களிலிருந்து விலகி தனக்குரிய நல்லியல்புகளால் குடும்பத்தில் இன்பத்தை விளைவிக்கின்றாள். இன்பவடிவமாக விளங்குகின்றாள் இவற்றால் பெண்மை முதன்மை பெறுகின்றது. அதனால் அவள் முதன்மை ஆகின்றாள். அடக்கம், பொறுமை, நல்லெண்ணம், தியாகம், தன்னலமறுப்பு, பிறர்நலம் பேணல் போன்ற நல்லியல்புகளால் முதன்மை பெறுகின்றாள். இதனால் தான் வள்ளுவரும் “பெண்ணின் பெருந்தக்கயாவுள்” என்று கூறியுள்ளார்.

கவிவாணரும், புவிவாணரும் அழகைக்கண்டு தம்மை மறந்து கவி புனைந்தனர். இயற்கையில் அழகின் இரகசியத்தைக் கண்டனர். அதனை தாம் மட்டும் அனுபவிக்காமல் உலகத்தையும் அனுபவிக்கச் செய்தனர். குற்றால் அருவியின் அழகைக் கண்டனர், மலைச்சிகரத்தின் பொலிவைக் கண்டனர். வயல் புலங்களின் வளத்தைக் கண்டனர். கவிதை புனைந்தனர். இந்த அழகை முருகனிடமும் கண்டார்கள். அதனால் அழகா என்று அழைத்தனர். பெண் என்பதும் அழகே மாதர் என்பதும் அழகே. இப் பெண்ணழகை மாளில் கண்டனர். கண்டு பெரிதும் உவந்தனர். இவை பெண்ணை முதன்மை ஆக்கியுள்ளது.

“வீட்டுக்குள் பெண்ணைப் பூட்டி வைத்த மூடரும் மாய்ந்துவிட்டார்.” இது பாரதி பெண்மைக்கு முதன்மை அளித்தவரி. ஆண்மை பெண்மையை தன் காமம் பசிக்கும் அடுப்பங்கரைக்கும் பயன்படுத்திய கொடுமைகளை கண்டு பாரதி கொதித் தெழுந்தான். அதனால்தான் பெண் விடுதலைக்கவிக்களைப் பாடினான். பெண்ணே உலக அழகின் அச்சாணி என்பதை அறியாமல் இருப்பது அறியாமை. தான் ஈன்ற மகவை எண்ணிப் பெருமைப் படுபவள் தாய் அல்லவா. தன் மகன் வீரனாக வேண்டும். நல்லவனாக வாழ வேண்டும். தொண்டனாக வாழ வேண்டும். அன்பனாக வாழ வேண்டும். என்று கனவு காண்பவரும் தாய் அல்லவா, தாயின் நல்லெண்ணக் கலவையினால் உருவானதே அறிவுடை உலகம், இல்லையேல் அறியாமை நிரம்பிய அரக்கர் உலகம் உருவாகி இருக்கும் அல்லவா. இதனால் தான் வள்ளுவரும் “பண்புடையார் பட்டுண்டுலகம்” என்றார்.

உலகை உருவாக்கும் சிறந்தசிற்பிகளை உருவாக்குபவள் தாய்தானே. அதனால்தான் தாய்மை உலகத்தின் முதன்மை என அழைக்கப்படுகிறது.

“கடமையைச் செய் கடவுளைக் காண்பாய்” என்பது முதியோர் வாக்கு. தாய்மையின் தொண்டு அளப்பரிய அழகு உடையது. தாய்மை என்றும் தன்னல மறுப்புடையது. தாயானவள் தம் பிள்ளைகளை நன்னெறியில் வளர்க்கின்றாள். உலக நலன் கருதியே வளர்க்கின்றாள். இது பயன்கருதாத் தொண்டும் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதும் ஆகும். இதனால் இத் தொண்டில் தெய்வம் குடியிருக்கும். இது கருதியே “ஸன்றாளின் என்ன கடவுளுமில்” என்று கூறுகின்றது. நான்மணிக் கடிகை. தாய்மைநோக்கமே தொண்டாற்றுவது, தாய்மையே தொண்டின் வடிவமாய் உருவானது. தாய்மையும் தொண்டும் ஒன்றிணையும் போது பெண்மை தோன்றுகின்றது. அதுவே பெண்மைக்கு முதன்மை அளிக்கின்றது.

பெண்மையின் தியாகம், உலகை விட பெரியது. அத்தியாகத்தின் மொத்த வடிவம் தாயே. அவள் தன்னலங்கருதாத்தகையவள்.

“எவ்வது உறைவது உலகம்” என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழி நடப்பவள் தாய். அவளே இவ்வுலகின் தோற்றத்துக்கும் முடிவுக்கும் காரணமாய் இருப்பவள் அதனால் தான் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் “அன்னையும் பிதாவும்முன்னெறி தெய்வம்” என்றும் கூறி முதன்மை வழங்கினர்.

எனவே பெண் பெண்மையாகவும், தாயாகவும் சிறந்த தொண்டின் வடிவமாகவும் அழகிய தெய்வமாகவும், தியாகத்தின் சின்னமாகவும் உயர்ந்த குணம் உடையவளாகவும், குடும்பத்தின் ஆணிவேராகவும் பெண்மை இறைவடிவமாகவும் விளங்குவதால் பெண்ணே மானிடத்தின் முதன்மை பெறுகின்றாள்.

குழந்தைப் பாடல்கள்.

தோன்றுவது மனிதம்.மனிதம் தோற்றம் பெறுவதற்கு அடிப்படையாக விளங்குவது குழந்தை இனம். இக்குழந்தை இனமே வளர்ந்து சமுதாயமாக வடிவம் பெறுகின்றது. மனித சமுதாயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குழந்தைகளின் படிப்படியான வளர்ச்சியிலிருந்தே தோற்றம் பெறுகின்றது. பண்டைக்கால சமுதாய வாழ்க்கையினை எட்டிப் பார்க்கும் போது குழந்தைகளைப் பற்றியே பெரிதும் பாடல்கள் எழுந்தன. அப்பாடல்களே இன்று குழந்தை இலக்கியமாகப் பரிணாமம் பெற்றன.

"பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்"

என்று பெற்ற தாயைப் பாரதி பெண்ணின் முதன்மையாக்கினான். அத்தாயில் உருவாகிய குழந்தை தாய்மையின் சொத்து, தாயின் தாலாட்டு குழந்தைக்குரிய சொத்து தாயின் இனிய தாலாட்டுக் கீத்திலில், குழந்தை தன்னை மறந்து முத்துப் புன்னைக் கூதிர்க்கும் போது தாய்மை மனம் பூரித்து நிற்கின்றது. தன்னை மூடிய துண்பங்களை எல்லாம் மறந்து நிற்கின்றது. இது பற்றியே,

"மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்கும்
பயக் குறை இல்லைத் தாம் வாழும் நாளே"

என்று புறநாளூரும்

"அமிழ்தினும் ஆற்றல் இனிதே தம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்"

என்று திருக்குறளும் கூறிய கருத்துக்களை உய்த்து உணரும்போது குழந்தைப் பாடல்கள் சங்க காலத்துக்கு முன்னரே தோற்றம் பெற்றது என்பதும், ஆயினும் அது எப்போது தோற்றம் பெற்றது என்ற கால வரையறை அறிஞர்கள் இதுவரை கூறவில்லை.

நாட்டுப் பாடல்கள் யாவும் வாய்மொழிப் பாடல்களே, இவை யாரால் பாடப்பட்டது. எப்போது பாடப்பட்டது. என்பதற்கான சான்றாதாரங்கள் இல்லை. ஆயினும் சிறந்த இசைவடிவம் பெற்றதாகவும், பிரதேச வழக்கைப் பிரதிபலிப்பதாக வும் அமைந்து கிடக்கின்றது. குழந்தைப் பாடல்களும் நாட்பார் பாடல்களாக, சிறந்த இசைவடிவம் பெற்றதாக அமைந்து குழந்தை இலக்கியமாக தோற்றும் பெற்றது. தாய்மாரின் வாயிலிருந்தும் இசை வடிவமாகி தாலாட்டுப் பாலாக வெளிவந்தது.

கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், மனிமேகலை போன்ற காப்பியங்களில் குழந்தைகளின் மழலை மொழி கேட்டு மகிழ்ந்த தாய்மார்களைக் காணலாம். அக்காப்பிய காலத்திலேயே குழந்தைப் பாடல்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. குழந்தைப் பாடல்களைக் கவிஞர்களும், கவிவாணர்களும் பலவாறு பாடினாலும், அவை தனிப்பாடல்களாகவும், கதைப்பாடல்களாகவும் அமைந்தன. அத்துடன் அமைந்து விடாமல், குழந்தைகளுக்கான கதைகளாகவும், குழந்தைகளுக்கான கதைப் பாடல்களாகவும் தோற்றும் பெற்ற போதிலும், பிற்காலத்தில் குழந்தைகளுக்கான நாவல்களாகவும், நாடகங்களாகவும், சித்திரக் கதைகளாகவும் வளர்ந்துள்ளன.

கவிப்புலவன் பாரதி
ஓடிவிளையாடு பாப்பா”

என்று பாப்பா பாடலைப் பாடி குழந்தைப் பாடல்களைத் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார். பாரதிக்கு முன்தோன்றிய ஒளவையார் “ஆத்தி தூடி”, பாடி, குழந்தை பாடலுக்கு வித்து இட்டார். குழந்தைப் பாடல்களின் உயிராய் விளங்குவது இசைநயமே இசைவடிவம் பெற்ற பாடல்களே குழந்தைகளின் உள்ளத்தை தொடும். குழந்தைகளின் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப குழந்தைப் பாடல்களை கவிஞர்கள் ஆக்குவது ஒன்று. உயர்ந்த உணர்ச்சிப் பாடல்களை, அறிவு

நுட்பங்களை பொருள் ஆழத்தை கற்றோர் கவிப்புலத்தில் கண்டு களிப்பர். இவை யாவும் குழந்தைகளுக்குப் பொருந்துவது இல்து.

ஒளவையார்க்குப் பின் தமிழ் கவிஞர்களான தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்கள் பாரதியார், பாரதிதாசன், கவிமணிதேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்றவர்கள் சிறந்த குழந்தைப் பாடல்களைத் தந்துள்ளார்கள்.

“எலியம்மா எலியம்மா எட்டிப்பாராம்மா”

என்ற அளவள்ளியப்பாவின் குழந்தைப் பாடலும்,
“தலைவாரிப் பூச்சுடி உன்னை”

என்ற பாரதி தாசனின் குழந்தைப் பாடலும் இன்றும் குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் இனித்த வண்ணமே உள்ளன. அதுமட்டுமன்றி, கவிமணியின் குழந்தைப் பாடலகள் உன்னும் தோறும் உன்னும் தோறும் குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் களிப்புச் செய்யும். ஈழத்தில் குழந்தைப் பாடல்களின் முன்னோடியாக விளங்கியவர் நவாலியூர் சோமந்சுந்தரப் புலவர். வரகவி என அழைக்கப்பட்ட சோமசுந்தரப்புலவர்குழந்தைகளுக்கான தனிப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.” தாடி அறுந்த வேடன்” என்ற கதைப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள “வீமா வீமா ஓடிவா” என்ற குழந்தைப்பாடல் சிரிக்கவும் சித்திக்கவும் வைப்பவை.” எலியும் சேவலும்” என்ற புலவருடைய கதைப்பாடல் அவருடைய கவிதா ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டும்.

எனவே சமுதாயத்தின் தோற்றத்துக்கு வித்திட்ட குழந்தைப் பருவமே, குழந்தைப் பாடல்களைப் பாடக் கவிஞர்களைத் தூண்டியது. அப்பாடல்களே இன்று, குழந்தைப் பாடல்களாக சிறுவர் பாடல்களாக, வளர்ந்து பொலிந்து குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் இனித்த வண்ணம் உள்ளன.

கவிப்புலவன் பாரதி

பாரதி 20ம் நூற்றண்டின் சிறந்த கவிப்புலவன் என்று, இன்றும் கவியுலகம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. தமிழுக்கு உயர்ந்த தகுதியை வழங்கியவன். பாரதி தனது கவிவளத்தாலும், உரைநடை வளத்தாலும் பத்திரிகைத் துணை கொண்டு, தமிழ் மொழிக்கு மெருகு ஊட்டியவன். கனல் தெறிக்கும் தீவிர தேசபக்தி கொண்ட பாரதி பரந்த உள்ளம், உயர்ந்த நோக்கம், புதுமை எண்ணம், தெளிந்த அறிவு கூர்ந்த பார்வை இலட்சியப்பற்று, உலகம் தழுவிய கொள்கை, மொழி வளர்ச்சி, மொழி பெயர்த்திறன் சமரசப் போக்கு ஆகிய நற்பண்பு நலங்களால் உயர்ந்து விளங்கியவன்.

“பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாரதியடா” என்று விமர்சிக்கப்பட்ட பாரதி, தொடாத பொருள் இல்லை. தமிழ் மொழியையும் தமிழ் நாட்டையும் இரு கண்களைக் கொண்டு பாடினான். அதுமட்டுமன்றி, தேசவிடுதலை, சமூக விடுதலை, சாதிக் கொடிமை, தீண்டாமை, பெண்கள் வீடுதலை, கல்வி, சமயம் தெய்வம் போன்றவற்றைப் பாடிய போதிலும், மொழிப்பற்றும், தேசப்பற்றுமே அவனுடைய கவிதைகளிலும் கனன்று கொண்டிருந்தன.

காப்பியம் தந்த காவலர்களான கம்பன், இளங்கோவடிகள் போன்றவர்கள், காப்பியங்கள் சமைத்து, காப்பியங்கள் ஊடாக சொன்னயமும் பொருணயமும், அனிநியமும் கண்டார்கள். இலக்கிய ஆர்வலர்களை சுவைக்கச் செய்தார்கள். அவர்கள் சமூகத்தில் புரையோடிக்கிடக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகளைக் காப்பியங்களில் கண்டார்களா? இல்லை, சமூகப் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளைச் சொன்னார்களா? ஆனால் பாரதியின் கவிதை வரிகள் ஒவ்வொன்றும், தேசத்தின் வீடுதலைக்காக, சமூக விடுதலைக்காக, அடிமைச்சமுதாயத்தின் ஆணிவேரை அறுப்பதற்காக பயன்பட்டன.

“என்று தனியும் எங்கள் சுதந்திர தாகம்” இது பாரதியின் தேச விடுதலை வரி “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்”. இது பாரதியின் தமிழ் மொழிப்பற்றை எடுத்துக் காட்டும் வரி, “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே”-

இது பாரதியின் நாட்டுப் பற்றை எடுத்துக் காட்டும்வரி திருக்குறள் தொடாத பொருள் இல்லை. கம்பன் காணாத தமிழ்ப் புல்லை இல்லை அவ்வாறே, பாரதி காணாத கவிதை உலகம் இல்லை.

நவநாகரிகத்தின் சின்னமாக விளங்குவது பத்திரிகை. அதன் ஊடாக அறியாமையிலும் அந்தகாரத்திலும் மூழ்கிக் கிடந்த பாரதமக்களைத் தன் கவிதைகளாலும், கட்டுரைகளாலும் தட்டி எழுப்பி, விளிப்படையச் செய்யலாம் என நினைத்த பாரதி, சுதேசமித்திரன், சக்கரவர்த்தனி போன்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகி, தேசவிடுதலைக் கவிகளை எழுதினான். தன் உரை நடை வளத்தால் மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்தான்.

தமிழ் கவிதை, தமிழ் உரை நடை, தமிழ் பத்திரிகை, கருத்துச் சித்திரம் என்பன பாரதியிலிருந்துதான் மறுமலச்சி அடைந்தன. இத்தகைய பாரதி ஆங்கிலேயரின் பிரித்தானும் சூழ்சியால் பிளவுபட்டுக் கிடந்த பாரத தேசத்தை” ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்ற ஒற்றுமைக் கவிபாடி, பாரத மக்களை ஒன்று படுத்தினான். கரும்புத் தோட்டத்தில், தேயிலைத் தோட்டங்களில் கண்ணீர் விட்டுப் புலம்பும் பெண்களின் கண்ணீரைத் துடைத்தான் இந்தனை பெருமைக்கும் உரிய பாரதி, தேசியக் கவியாக இருந்து, மகாகவியாக் மலர்ந்து உலகக் கவியாகி முப்பத்தொன்பது வருடங்கள் பாரத மண்ணில் வாழ்ந்து, பெரும் சாதனை படைத்தான்.

அமுக்காறு

அமுக்காறு, அவா வெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும்
இமுக்கா இயன்றது அறம்(குறள் 31)

பொதுவாக   அறத் துக்கு
இலக்கணம் கூறவந்த வள்ளுவர் பொறாமை ஆசை, கோபம்,
மனத்தைப் புண்படுத்தும் சொல் ஆகிய நான்கையும்
தவிர்த்து வாழ்வதே அறம் என்று கூறியுள்ளார்.

பொறாமைக் கொண்டவர்களை
வீழ்த்துவதற்கு வேறு பகையே வேண்டாம். அந்தக்
குணமே அவர்களை வீழ்த்திவடும். இந்த நான்கினுள்,
அறத்தின் வேரை ஆணிவேரோடு சாய்த்து விடும் தீய பண்பு
கொண்டது பொறாமை. இதன் வலிமை கருதியே
வள்ளுவரும் அமுக்காற்றை குறளின் முதற் சீராக வைத்தார்.

அமுக்காறு தூய்மையற்றது. அதனை
ஹரின் மத்தியில் ஒடுவதற்கோ அல்லது தேங்கி நிற்பதற்கோ
அவ்வூரார் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். அந்நீரை மக்கள்
குடிப்பதற்கு அல்லது குளிப்பதற்குப் பயன்படுத்த
மாட்டார்கள்.அது உடல் நலத்துக்கும் உயிர் நலத்துக்கும்
கேடு விளைவிக்கும் என்பதால் அதனை விலக்கிவிடுவார்கள்.

அமுக்காறு என்பது பொறாமைக்
குணம்.அதாவது,பிறர் உயர்வு கண்டு மனம் பொறுக்கும்
பண்பு இல்லாமை என விரியும். ஒருவனுடைய உயர்ந்த
வாழ்வக்கு முதன்மை அளிப்பது அவனுடைய உயர்ந்த
சிந்தனையும் செயலுமே. அதுபோல ஒருவனுடைய உயர்ந்த
வாழ்வை அடியோடு அழிப்பதற்கு அவனோடு ஒட்டிய
பொறாமைக்குணம் முதன்மை பெறுகின்றது. எத்தனை
பேறுகள் பெற்றிருந்த போதிலும் அவை பேறுகள் ஆகா.
பொறாமைக் குணம் இல்லாத பண்பு வாய்க்கப்
பெறுமானால் அது பெரும் பேறாக அமையும். என
வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

பொறாமைக்குணம் என்பது ஒரு தீய குணம். இத்தீய பண்பு தோன்றுவதற்கு பல இடங்களும், பல சந்தர்ப்பங்களும் வாய்ப்பாக உள்ளன. நமக்குக்குக் கிடைக்காத ஒன்று பிறருக்கு கிடைக்கும்போதும், நமக்குக் கிடைப்பதை விட, பிறருக்குச் சற்று உயர்வாகக் கிடைக்கும் போதும் பொறாமைக் குணம் தோன்றுகின்றது. இப் பொறாமைத் தீயானது, பிறர் மனைவியாக இருந்தாலும், உற்ற நண்பனாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்காமல் அவர்களையும் வளைத்துப் போட்டு வாட்டும்.

இப் பொறாமைத் தீயானது, இவர்களை மட்டும் விட்டுவைப்பதில்லை. இது உலகம் முழுவதும் பரவும் இயல்பு கொண்டது. உலகம் முழுவதும் பரவி, பலதுறை சார்ந்தவர்களை வளைத்துப் போட்டு வாட்டுகின்றது. இசைத்துறை, எழுத்துத்துறை, கல்வித்துறை, நாடகத்துறை, நீதித்துறை, சமூகத்துறை, நிர்வாகத்துறை, போன்ற துறைகளில் பொறாமைத்தீ பரவி கொழுந்து விட்டு எரிகின்றது.

எங்கேயோ தூரத்தில் இருக்கும் ஒருவன் சாதனை புரிந்து விட்டால் அவனைப் போற்றுகின்றோம். புகழ் கின்றோம். பக்கத்து ஊரில் வகிக்கும் ஒருவன் சாதனை புரிந்து விட்டால் அவனைப் புகழ் வதை விடுத்து, தடுத்து பொறாமைக்குணம் முந்தி நிற்கும். அவர்சிறந்த எழுத்தானாக- அறிஞனாக- கவிஞரானக - சமூகத் தொண்டனாக இருந்தாலும், புகழ் வோ, போற்றவோ பொறாமைக் குணம் தடுத்து நிற்கும்.

பொறாமைக் குணம் எனும் தீயானது ஒருவனுடைய செல்வத்தையும், இனிய வாழ்க்கையையும் அழித்துச் சின்னா பின்னம் ஆக்கிவிடும். இதனால் வள்ளுவரும் அழுக்காறு எனும் பாவிக்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது என்கின்றார். பிறருக்கு வரும் பெருமை கண்டு போற்ற வேண்டும் புகழ் வேண்டும். பிறருக்கு வரும் நலமும், வளமும், புகழும் நமக்கு வந்ததாகக் கருதி மகிழ் வேண்டும். அதுவே, பொறாமைத் தீ நம்மைப் பரவாமல் தடுக்கும் வழியாகும்.

திரிகடுகம்

தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் உருவான இலக்கியங்கள் பல, எட்டுத் அதாகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் அவையாகும்.

இவை பழந்தமிழர் சமுதாயத்தின் வரலாற்றை நயம்பட உரைக்கின்றது. பழந் தமிழர் சமுதாய வாழ்க்கை முறை எப்படியும் இருக்கலாம் என்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி, இப்படித்தான் வாழவேண்டுமென்ற வாழ்க்கை முறையை வரையறை செய்து காட்டியுள்ளன.

பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல் என்பது பதினெட்டு நூல்களாகும், அவற்றுள் ஒன்று திரிகடுகம். சுக்கு, மிளகு, திப்பலி என்பவை நோய் வருவதைத் தடுத்து பரிந்துரைப்பதற்கும், நோய் வரும் முன் காப்பதற்கும் பயன்படுவது போல திரிகடுகம்" என்ற நூலின் உள்ள பாடல் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று கருத்துக்கள் அமைந்து அவை உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கு ஆக்கம் தருகின்றன.

தீயவையை எதிர்க்கின்ற செம்மை சான்ற நீதிக்கருத்துக்களையும், நல்லொழுக்க நெறிகளையும், வாழ்க்கை நெறிகளையும் இந்நூல் நயம்பட உரைக்கின்றது. தவறுகள் நிகழும் இடத்துத் தட்டிக் கேட்பது போலவும், தடுத்து நிறுத்துவது போன்ற உயர்ந்த கருத்துக்களை எடுத்து உரைக்கின்றது. நல்ல மனிதர்கள், தீயவற்றை எதிர்த்து நின்று போராடி, தன்னையும், தன்னைச் சார்ந்த சமூகத்தையும் நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் எனப் பரிந்து உரைக்கின்றது.

இந் நூலில் நூறு பாடல்கள் உள்ளன. இதனை இயற்றியவர் நல்லநாதர் என்ற புலவர். வள்ளுவரின் குறள் போல உலக மானிடத்திதுக்கும், பொது வாழ்வுக்கும் பொருந்துவனாக நூறு பாடல்கள் அமைந்து கிடப்பினும் ஒரு பாடலை மனக் கொள்ளக் காண்பது உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் நலம் பயக்கும்.

ஒர் ஊர் முழுமை அடையவேண்டும். மலர்ச்சி பெற வேண்டும் என்பதே நல்ல நாதரின் உள்ளக் கருத்தாகும். அந்த நோக்கில் நாம் ஒரு பாடலைக் காண்போம்.

கணக்காயர் இல்லாத ஊரும் பினக்கறுக்கும்
முத்தோரை இல்லாத அவைக் களனும்
பகுத்துண்ணும்
தன்மையிலாளர் அயல் இருப்பும் இம் மூன்று
நன்மை பயத்து இல.

கல்வியைக் கற்றுத் தரும் கணக்காயர் என்ற ஆசிரியர் இல்லாத ஊரும், ஊரின் சிக்கலைத் தீர்க்கின்ற அறிவில் முதிர்ச்சியடைந்தோர் இல்லா அவைக் களனும், பகுத்துண்டு பல உயிர்களை ஒம்பும் பண்பாளர் பக்கத்தில் இல்லாத் தன்மையும் தீமையின் திறவு கோலன்றி என்றும் நன்மை பயப்பன அல்ல.

கல்வியின் மகத்துவத்தை உணர்ந்தவர் நல்லநாதர், அதனால்தான் கல்வியை கருவியாக்கினார். கல்வி ஒரு சமுதாயத்தைக் கொண்டு இயக்கும் ஊன்று கோல் என்பதையும், பகுத்துண்ணும் பண்பும், அறிவுடையோர் அவைக் களனும் ஒரு சமுதாயதுக்கு நன்கு அமையாவிடின், அச்சமுதாய வாழ்க்கை பாழடைந்த அடர்ந்த காடாய், சமூகச் சாக்கடையாய் விளங்கி, பிறருடைய பழிப்புக்கும் நகைப்புக்கும் இடமாய் அமைந்து விடும் என்பதை நல்லநாதர் மிகத் தெட்டத் தெளிவாய் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

“கல்வி இல்லாத ஊரை எரியுட்டிக் கொழுத்திடுவோம்”

(இது பாரதியார் கருத்து)

“நாவில் வார்த்தை குறைந்தோர் நாளும் கல்வியில் மிகுந்தவர் ஆவார்”

(ஆசாரக் கோவை)

“கற்கக் கசடு அற”

(வள்ளுவர் கருத்து)

இம் பாடல் வரிகளும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

ஊர் எதுவாயினும், அவ்வூர் குறைந்த பட்சம் ஆசிரியர்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஊர் மக்கள் கல்வி ஞானம் உள்ள மக்களாக விளங்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவ்வூர் எழுச்சியும், மலர்ச்சியும் கொண்டதாய் விளங்கும்.

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும் பண்பு தலையாய பண்பு. தலையாய அறமுமாகும். இதனை, “நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை” என்றார் திருவள்ளுவர். இது இல்லற வாழ்க்கையோடு இயைந்த பண்பு.

அறிவு என்பது அரம். போன்றது. மிகவும் கூர்மையானது. தீய நெறிகளில் செல்ல விடாது தடுத்து, நன்னென்றிக்கு உய்ப்பது. அறிவுடையோர், அறிவும், வழிகாட்டலும் அவர்தம் வாழ்க்கை நெறியும் அறிவுடைச் சமுதாயத்தைச் செதுக்கும் சிற்றுளிகள்.

எனவே கணக்காயர் இல்லாத ஊரும் அறிவில் முதிர்ச்சி உடையோர் இல்லாத அவைக்களனும், பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும் பண்பு இல்லாத ஊரும் என்றும் தீமைப்பயிர் விளையும் ஊராகும். என்று நல்லநாதர் உரைப்பது நன்றின் பாலதே. உய்த்துணரக் கிடப்பதே.

ஊழினைச் சிலம்பு

தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில், ஆழ்கடலில் அழகு ஒளிரும் முத்துக்களாய், அரியதொரு அழுத கலசமாய் விளங்குவன் காப்பியங்கள். அவை தமிழ்க் காப்பியங்கள், சைவக் காப்பியங்கள் என இரண்டு பிரிவுகளை உடையவை.

நம் முன்னோர்கள் பெண்களை பொற்புடைப் பெண்டிராகவும் பெண் தெய்வமாகவும் போற்றினர். ஏற்றினர். தமிழ் அறிஞரான வள்ளுவரும் பெண்களை “பெண்ணின் பெருந்தக்கயாவுள்” எனப் பெண்ணின் சிறப்பியல்புகளைதன் குறள் வழியில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

அக்காலப் பண்டைய சமுதாயத்தில் பெண்களின் கற்புடைச் சிறப்பு, பொற்புடைச் சிறப்பு, வீரச்சிறப்பு, தாய்மைச் சிறப்பு, விருந்து எதிர்கோடல் சிறப்பு என்பவை இலக்கியப் புலவர்களாலும், இலக்கியக் காவலர்களாலும் போற்றப்பட்டு ஏற்றம் பெற்றன.

தமிழ் இலக்கியப் புலவர்களால் ஏற்றம் கண்டவர்கள் பெண்கள் அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புக்கும், பெருமைக்கும் உரியவர்கள் சொல்லின் செல்வி கண்ணகி, தன்மான உணர்வு கொண்ட சீதை, ஆடல் அழகி மாதவி, வேடனைச் சுட்டெரித்த தமயந்தி நல்லாள் போன்ற நல்லியல்புகளைக் கொண்ட பெண்களை இலக்கியப் புலவர்கள் இலக்கியப் பரவையில் ஒளிமுத்துக்களாய் கண்டனர்.

சைவக் காப்பியக் காவலர்களால் ஏற்றமும் தோற்றமும் கண்டவர்கள் பெண்கள், அவர்களுள் சைவப் பற்றும், தெய்வப்பற்றும், பக்தி நெறியும் கொண்ட, இறைவனால் அம்மையே” என்று அழைக்கப்பட்ட காரைக்காலம் மையாரும், கைம்மை நோன்பு நோற்ற திலகவதியாரும், சைவமணம் கமமும் மங்கையர்கரசியாரும் குறிப்பிடத்தக்க நல்லியல்பு கொண்டவர்கள்.

தமிழ் இலக்கியப் பரவையுள் ஒளரும் முத்துக்களாய் கிடந்து விளங்கிய முத்துக்களில், மனம் கொள்ளக் கிடந்தவள் கற்புக் கடம் பூண்ட பொற்பின் செவ்வியாம் படிதாண்டாப் பத்தினியாம் கண்ணகி என்பாள்.

தமிழ் மொழிக்குத் தனித்துவம் தந்து, அழகு செய்தது சிலப்பதிகாரம். கற்போர் மனதில் கவிநயம் காட்டி, சுவையூட்டி நெஞ்சை உருகச் செய்த சிலப்பதிகாரம் மூன்று பரல்களைக் கொண்டது.

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்”
என்பதும்

“உரை சால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்”
என்பதும்

“ஊழிவினை வந்து உறுத்தும்”
என்பதும்

அவையாகும். அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் நாட்டில் நல்லது நடக்கும். உரைசால் பத்தினியை உணர்ந்து கொண்டால் நாட்டில் நல்லது நடக்கும். நிலைக்கும், நல்லொழுக்கம் வளரும், ஊழிவினை வந்து உறுத்தும் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொண்டால் மக்கள் தீமை புரிய அஞ்சவர்.

“ஊழிற் பெரு வலி யாவுளா-மற்றொன்று
சூழினும் தான் முந்துறும்”
என்றும்

வள்ளுவன் ஊழிவினையின் பெருவலியை எடுத்துரைத்தான். ஊழிவினை வந்து உறுத்தியது கண்ணகியை, வாழ்வை உறுத்தியது. ஆயினும் உள்ளத்து வலிமையோடு வாழ்ந்தாள். ஊழிவினைக்கு தப்பியோர் யாருமிலர். கண்ணகி தப்பினாளா? இல்லைச் சீதைதான் தப்பினாளா? தமயந்திதான் தப்பினாளா? மாதவி தானும் தப்பவில்லை. யாருமே தப்பியதாக இலக்கியத்தின் பக்கங்கள் கூறவில்லை.

ஏன் இராமன் கூட ஊழின் பெருவலிக்கு தப்பினாளா? ஊழின் வழியே பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் கடுத்தவம் புரியவில்லையா?

“விதிக்கு விதி செய்வேன் என்
விற்றொழில் காண்டி”

என வீதியில் சென்ற இலக்குவனை தம்பி, :விதியின் பிழை இதற்கென் கொல்: வெகுண்டது”

என்றான் இராமன்.

எனவே, நீரின் வழிச் செல்லும் புணைபோல ஊழின் வழிச் செல்லும் மனித வாழ்க்கையும் என்பதால் மனிதர்கள் ஊழின் வலியை உணராமல் இருக்க முடியாது. ஊழிவினை என்னும் பேரவையில் சிக்கிச் சீரழிந்து போனவள்தான் சொல்லின் செல்வி கண்ணகி. நம்மவர் ஊழிவினைக்கு முதன்மை அளித்தனர். ஊழிவினையால் வரும் கேடுகளுக்கு வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், சூழ்நிலைகளையும் காரணம் காட்டி அதனை நம்பினர் நமது முன்னோர்கள்.

குன்றெஙக் கிடந்த
செல்வத்தைக் குழியெனச் சிதைத்தும் மாதவி விழி வழிச்
சென்று, இல்லற வாழ்வின் சிறப்பை இழந்தும், மாதவியின்
அழகிலும் ஆடல் பாடல்களிலும், மயங்கியும், அறவிழந்த
மாதவியே வாழ்வின் சொர்க்கமென, குணக்குன்றாம்
கண்ணகியை மறந்தும் கண்ணகி தன் கணவன் கோவலனின்
மகிழ்ச்சியே எனக் கொண்டு தன் பிரிவாற்றாமையை வெளிக்.
காட்டாமல் வாழ்ந்தவள்.

எந்தப் பெண்ணும் தன் கணவனைப் பிரியவோ அதுவும் வேறொரு பெண்ணுக்காக விட்டுக் கொடுக்க உடன்பட்டாள். கோவலன் தன்னைப் பிரிந்தபோதும், பொற்குவை முற்றும் இழந்து, பேதமையற்று நானிவந்து நின்ற போதும், மாதவியைப் பற்றி கூறி நொந்து நிற்கும் கோவலனை, தாயைக் கண்ட கண்றினைப் போல் மகிழ்ந்து, கணவனின் மனதை மேலும் துன்பம் செய்யக் கூடாது என்று எண்ணிய கண்ணகி நல்லாளில் பெருந்தன்மையை எப்படிக் கூறுவது.

இந்ந இடத்திலதான் கண்ணகி பேசியிருக்கவேண்டும். ஆனால் கண்ணகி பேசவில்லை. கண்ணகி சொற்காத்துச் சோர்விலாப் பெண். தற்கொண்டான் மன நயத்தைப் பேணிக் காகக் வேண்டிய சூழ்நிலை அப்போது கண்ணகிக்கு ஏற்பட்டது. கண்ணகியின் சிந்தனை வளத்தில் கோவலன் நல்லியல்பு உடையவனாகத் தோன்றினான். சொற்களால் காட்டுவதைக் கண்ணீரால் காட்டுவது பெண்களின் இயல்பு. ஆனால் கண்ணகி சொற்களையும் காத்து, கண்ணீரையும் காத்து ஊழின் பெரு வலியையும் காத்து நின்றாள்.

கண்ணகி பேசிய சில இடங்கள் உண்டு. பேசாத பல இடங்களம் உண்டு. கொலைக்களைக் காதையில் பேசுகின்றாள். துன்ப மாலையில் பேசுகின்றாள். ஊர் குழ்வரிக் காதையில் பேசுகின்றாள். இறுயில் பாண்டியன் அவையில் நின்று நீதி கேட்டுக் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகப் பேசுகின்றாள்.

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் மூன்றினுள்
ஏனைய இரண்டினையும் ஊடுருவி நின்று சிலம்பை
நடத்திச்செல்லும் ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும்
என்பது, இம் மூன்றையும் மையப்பொருளாக முன் நிறுத்திய
சிலப்பதிகார ஆசிரியர் ஊழ்வினைக்கு முதன்மை
அளிக்கின்றார்.

கண்ணகி நிர்க்கதியானதும்
ஊழ்வினை, கோவலன் மாதவிபால் சென்று அவள் அழகில்
மயங்கி அறிவிழந்து, பொருள் இழந்து வறுமையற்றதும்
ஊழ்வினை. கோவலன் கொலையுண்டதும் ஊழ்வினை.
பாண்டியன் மாதேவி, உடன் கட்டை ஏறியதும் ஊழ்வினை.
மதுரை அழிவுக்கும் ஊழ்வினையே, எனவே ஊழ்வினையே
சிலப்பதிகாரத்தில் அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

சினம் தன்னையும்
தன்னைச் சார்ந் தோரையும் அழித்துவிடும் என்பதற்கு
சிலப்பதிகார இலக்கியக் காட்சிகள் தக்க சான்றாகும்.
சோழநாட்டில் தொடங்கிய ஊழ்வினை வடிவில் உருவான
சிலம்பு, சேர நாடுவரைக்கும் சென்று பேரழிவைக்
கொடுத்தது, விதிக்கு விதிசெய்வோம் என்ற சிலப்பதிகார
ஆசிரியரும்

“ஊழ்வினை காரணமாக நாட்டும் ஓர் பாட்டுடைச்
செய்யுள்”

என்று அழகிய வரிகளை எழுதினார்.

வள்ளுவர் காட்டும் பொருளாதாரக் கொள்களை.

மனித வாழ்வின் ஜீவாதாரம் பொருளே. பொருளாதாரம் இல்லை எனில் உலக வாழ்வே இல்லை என்றாகிவிடும். அதனால், இந்த உலகம் பொருள் தேடுவதில் உறக்கமயின்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்நிலை உணர்ந்து வள்ளுவரும், இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே “செய்க பொருளை” என்று கூறிப் போந்தார்.

விஞ்ஞானம் வளர, வளர நாகரிகம் முதிர முதிர மனிதனின் தேவைகளும் பெருகிக் கொண்டே போகின்றன. மனித தேவைகளின் அடிப்படையில்தான் பொருளாதார அறிவு வளரத் தொடங்கியது. மனித தேவைகளின் பெருக்கம் குறைந்திருப்பின் பொருளாதார அறிவுக்கு அவசியம் இன்றிப் போயிருக்கும். மனித இலட்சியங்களும், விருப்பங்களும் எல்லை கடந்தவை. இவற்றை நிறைவு செய்து தரும் நமது காலமும் சாதனங்களும் எல்லைப்படுத்தப்பட்டவை. இவற்றுள், எவற்றை செய்வது, எவற்றை செய்யாது விடுவது என்று தீர்மானிப்பது பெருஞ் சிக்கலாகும். இன்று கூட, உலகமே பொருளாதார சிக்கவில் சிக்குப்பட்டு மீள முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றது. உற்பத்தியாளர்களும், அரசாங்கமும் இச்சிக்கவில் இருந்து விடபட முடியாமல் பெட்டிப் பாம்பெனப் பெருமச்ச விடுகின்றனர். இச் சிக்கவில் இருந்து விடுபடுவதே பொருளாதாரம் பற்றிய அறிவு எனலாம்.

பொருளாதார   அறிவுக்கு

வித்திட்டவர்கள் மேலை நாட்டவரே சென்ற இருநூறு ஆண்டளவில்தான், பொருளாதாரம் பற்றிய அறிவு ஒரு தனி நூலாகக் கருப்பட்டது. இருந்தாலும் அதற்கு முன்னரும் பொருளாதாரச் சிக்கல் இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது. பொருளாதார அறிஞர்கள், இதுபற்றிச் சிந்திக்கவில்லை என்றோ பேசவில்லை என்றோ கூறிவிட முடியாது. இதுபற்றிய பொருளியற் கருத்துக்களை பண்டைய கால

இலக்கியங்களும் வேறு சாதனங்களும்கூறி உள்ளன. அக்கருத்துக்களை இக்காலப் பொருளாதாரக் கருத்துக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது முற்றிலும் பொருந்தாது. ஏனெனில், அக்கால கருத்துக்கள் காலம், சூழ்நிலை, இடம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே தொன்றியவை. இலக்கியங்களைக் கூட காலக் கண்ணாடி என்று கூறுவது இதனாலன்றோ, இதனடிப்படையில் தான் திருவள்ளுவர் கூறும் பொருளாதாரக் கொள்கையை ஆராய வேண்டும்.

மேலே நாட்டுப் பொருளாதார அறிஞர்களான மார்ஷல், கெய்ன்ஸ் போன்றவர்களின் பொருளாதார கொள்கைகள் பற்றி வள்ளுவர் கூறியுள்ளாரா? எங்காவது தன்னுடைய நூலில் கூறியுள்ளாரா? இல்லை, பொருளாதாரம் பற்றிய கொள்கைக் கென்த் தனி நூல்தான் எழுதி இருப்பாரா? உண்மை அதுவல்ல. பாழ்டைந் து துர்நாற்றம் வீசும், திருத்தியமைக்கும் இன்றியமையாத சீர்திருத்த கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார். அத்துடன் அமையாது. சிறந்ததொரு பொருளாதாரக் கொள்கையையும் திட்டமிட்டு வகுத்தார்.

அறநெறியை முதன்மைப்படுத்தி அதனடிப்படையில் மெய்யறிவுக்கு விளக்கம் தந்தவர் திருவள்ளுவர். அறநெறியைப் பின்பற்றிப் பல உண்மைகளுக்கு விளக்கம் அளித்தார். அதனால்தான் திருக்குறள் என்னும் பொற்கட்டி இன்றும் ஒளிவிசீக் கொண்டிருக்கின்றது. மனித வாழ்க்கை ஒரு நெறிப்படும்போது ஒளிவிட்டு திகழ்வதில்லை. அரசியல், சமுதாயம், பொருளியல் போன்ற துறைகளில், அறநெறியில் கருமம் ஆற்றும் போது, வாழ்க்கை ஒளிவிட்டுத் திகழும்.

நல் வாழ்வுக்குச் சீவாதாரமாக விளங்கும் செல்வத்தை பாதுகாப்பது மட்டுமன்றி, அதனை மென்மேலும் ஈட்டுவதிலும் மனிதன் ஊக்கமுடையவனாக இருத்தல் அவசியம். அதனால்தான் வள்ளுரும் “செய்க பொருளை” என்றார். இது வள்ளுவரின் பொருளாதாரக் கொள்கை. செல்வருக்கு மட்டும் பொருந்துவதன்று. வறியோர்க்கே பெரிதும் பொருந்துவது பொருளால் பூப்பதற்கு வழியுண்டு. பல வழிகளிலும்முயன்று பொருள் சேர்க்கலாம். பிறர் நலத்தை

சுரண்டிப் பொருள் சேர்ப்பது, அறத்தின் பாற்பட்டதன்று. முயற்சியின் துணை கொண்டு அறத்தின்பாற் சென்று பொருள் ஈட்ட வேண்டும்.இது வள்ளுவர் காட்டும் பொருளாதாரக் கொள்கை. அதை விடுத்து, பொருளைக் கள்ளத்தால், வஞ்சனையால் கொள்வதும் பெருக்குவதும் நரகத்தின் பாற்தள்ளி விடும். இதனையே “உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே” என்றார்.

உள்ளம் உயர, உயர அவனுடைய செயல்களும் மாண்புறும். உள்ளத்தின் உயர்வே மனித வாழ்வின் உயர்வு. நீர் நிலையின் உயர்வுக்கு ஏற்ப , மலரின் தாளும் உயரும். மனிதனின் சிறப்பான ஊக்கம் உயர, உயர அவனுடைய வாழ்க்கையும் உயரும். உள்ளத்தின் ஊக்கம் குன்றி, சோம்பிக்கிடப்பானாயின், பொருள் சேர்க்க மாட்டானாய், இருந்த செல்வத்தையும் இழந்து தவிப்பான். இருந்த செல்வமும் வழி கெட்டுப்போய்விடும். இதனையே வள்ளுரும் “முயற்சியின்மை இன்மை புகுத்திவிடும்.” என்று கூறி போந்தார். இது வள்ளுவர் காட்டும் பொருளாதாரக் கொள்கை.

போகூழ் என்பது ஊழ் வினை. இது முயற்சிக்கு தடையாக நிற்பது. ஊழ் வினை கண்டு சோர்வடையாமல் குறைவில்லாமல் முயலவல்லவர்கள் அந்த ஊழையும் கூட வெல்ல முடியும் என்பது வள்ளுவர் கூறும் சித்தாந்தம். இதனைத்தான் வள்ளுவரும் “ஊழிற் பெரியது யாவள்” என்று கூறியிடுளார். பொருள் செய்வதிலே ஊக்கம் காட்டுபவர்களுக்கு வள்ளுவர் கூறும் குறிப்பொன்று உண்டு. பழியஞ்சி வராத ஆக்கத்தை விட மேலான வறுமையே சிறந்ததாகும். என்பதே மெய்யறியர் காட்டும் குறிப்பாகும். பொருள் சேர்ப்பதில் உண்டாகும் ஊக்கம் அறநெறியின் பாற்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.அறநெறி கடந்து சடுட்டப்படும் பொருள் பாவநெறியில் சென்று சேர்ந்து விடும். எனவே பொருள் அறநெறியில் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்பது வள்ளுவரின் பொருளாதாரக் கொள்கை.

வாணிபம் செய்து பொருள் பெருக்குவார் பலர் உள்ளனர் மற்றும் பிற தொழில் புரிந்து பொருள் ஈடுபட்டுவாரும் பலர் உள்ர். ஆயினும் வள்ளுவர் இத் தொழிலுக்கு மேன்மை கொடுப்பினும், உழவுத் தொழிலையே பெரிதும் போற்றினார். இயந்திரத் தொழிலை எவரும் போற்றாத வள்ளுவர் காலத்தில் உழவுத் தொழிலே மேன்மைத் தொழிலாகப் போற்றப்பட்டது. அதனால் தான் பலதொழில்களிலும் உழவுத் தொழிலே மேலான தொழில் என்றும், உழுதுண்டு. வாழ்வாரே வாழ்வார் என்றும் கூறிய பெருந்தகையார், இத் தொழில் மூலம் சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை வகுத்தார். இதனை அவரே “ உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் என்று கூறியுள்ளார்.

பொருள் சேர்க்க வல்லாருக்கு வள்ளுவர், பொருளின் தன்மையை உணர்த்தினார். “ ஈட்டி எட்டியவரையும் பாயும், பணம் பாதாளம் வரை பாயும்”

என்ற கருத்தடங்க “ எஃதனின் கூரியது இல்” என்று கூறியுள்ளார், பொருள் அந்தத்தையும், இன்பத்தையும், அருளையும் கொடுக்க வல்லது என்பது,

செல்வம் நீர்க்குமிழி போன்றது. நிலையற்றது. இதனை நிலையானது என்று, உணருபவர் புல்லறிவாளர். இது வள்ளுவர் கொள்கை. பெருஞ் செல்வம் வந்து சேருதலே கூத்தாட்டும் இடத்தில் கூட்டம் சேருவது போன்றது. அது நீங்கிப் போதலும் கூத்து முடிந்தவுடன் கலைவது போன்றது என்று குறிப்பிட்ட வள்ளுவர் ஒருவன் எவ்வாறு பொருளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். செல்வத்தைச் சேர்த்த ஒருவன், அதை தானும் உண்டு நுகர்ந்து பிறருக்கு கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்றார். அத்தோடு அமையாது ஆன முதலில் அதிகம் செலவு ஆக்காமல் அளவறிந்து வாழ வேண்டும். இதனை ஒழித்து தானும் உண்ணாமல் பிறருக்கும் உதவாமல் வாழ்வாணாயின், பல கோடி பொருள் இருப்பினும் அது பயன் இல்லாச் செல்வமே. இதனையே வள்ளுவர்” நடுஷூரில் நஷ்கமரம் பழுத்தற்று” என்றார்.

ஆயிரம் நூல்கள் அகிலத்தில் இருந்தால் என்ன? அத்தனையும் உள்ளடக்கி அர்த்தமுள்ள அறிவுப் பேழையாய் விளங்குவது வள்ளுவது. புதுமோகத்தில் தம்மை போகவிட்டு, அறநெறியை மறந்து விட்ட இந்த உலகத்துக்கு புதிய வழியைக் காட்டுவது வள்ளுவது. வழிதப்பிழுன்னேறும் உலகத்துக்கு உற்ற துணை வள்ளுவது. எனும் வழிகாட்டி, திசை பாறிச் செல்லும் மரக்கலமாகிய உலகத்துக்கு சரியான திசையைக் காட்டுவது திருக்குறள் என்னும் திசைகாட்டி.

- 1) செய்க பொருளை செருந்ர் செருக்கறுக்கும் கூரிய எஃதனில் இல்
- 2) பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார் மற்றாதல் அரிது
- 3) உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வோம் எனல்
- 4) வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத் தனைய உயர்வு
- 5) முயற்சி திருவினையாக்கும் முயற்சி இன்மை இன்மை புகுத்தி விடும்.
- 6) ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று குழினும் தான் முந்துறும்
- 7) உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல் பவர்
- 8) நச்சுப் படாதவன் செல்வம் நடுஷூருள் நச்ச மரம்பழுத் தற்று
- 9) உறுபசியும் வாழ் பிணியும் செறுபகையும் சேராத இயல்வது நாடு.
- 10) நாடென்ப நாடா வளத்தன. நாடல்ல நாட வளம்தரும் நாடு.

காப்பியம் காட்டும் சிலம்பும் மணியும்

அறவோர்க்கு அளித்தலும்
அந்தனர் ஓம்பலும்
துறவோர்க்கு எதிர்தலும்
விருந்தெதிர் கோடலும்
இழந்த என்னை

எனக் கண்ணகி பேசும் இடங்களைச் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகிறார். பட்டியலில் துறவோர்க்கு எதிர்தலும் என்ற தொடர் இக் கட்டுரைக்கு மையப் பொருளாக அமையா விட்டாலும் துணைப் பொருளாய் கிடந்து கட்டுரைக்கு உயிர் கொடுக்கின்றது.

துறவோர்க்கு என்ற
தொடர் , சொல்லின் செல்வி பேசிய தூய்மையால்
உயர்ந்தவர்களைக் குறிக்கின்றது.இதனை வள்ளுவர்
“மனத்தின் கண் மாசிலன் ஆகுல் “ என்று கூறியுள்ளார்.

துறவு நிலையிலும் ,
இல்லற நிலையே சிறந்தெனக் கருதியவர்கள் நம்
முன்னோர்கள். ஆயினும், துறநிலைதான் சிறந்தெனக்
கருதிய அக் காலப் புலவர்கள் துறவு நிலைக்கு முதன்மை
கொடுத்துப் பல பாடல்களைப் பட்டியல் போட்டுப்
பாடினர். மூவாசைக்குள் பெண் ஆசையே துறவு நிலைக்குப்
பெரிதும் கேடு.

விளைவிக்கும் என்பதால் , பெண்களை
அங்கம் அங்கமாய் இழிவு படுத்திப் பல பாடல்களைப்
பாடினர். பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பாடல்களைப் பாடிய
புலவர்களுள் சமணப்புலவர்களே முதன்மை
பெறுகின்றனர். அழியும் உடலின் அழகில் மயங்கி அறநெறி
தவறக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தவோ என்னவோ
அப்புலவர்கள் அவ்வாறு செய்தார்கள் போலும்.

நானூறு புலவர்கள் பாடியதும், நானூறு பாடல்களைக் கொண்டதுமான நாலடியார் தொகுப்பில் இடம் பெற்ற பல பாடல்கள் இதற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் இரண்டினை எடுத்து இயம்புவது இக் கட்டுரைக்குத் துணையா இருக்கும்.

குடரும் கொழுவும் குருதியும் என்பும்
தொடரும் நரம்பொடு -இடையிடையே
வைத்த தடியும் வழுவுமாம் மற்று இவற்றுள்
எத்திறத்தால் ஈரங் கோதையாள்.

குடல், கொழுப்பு, குருதி, எழும்பு இவற்றுடன் தோலும், நரம்புகளும் இவற்றிடையே தசையும், நினமும் பொருந்தி இருக்கும் அழிய பெண்ணைப் பார்த்து “குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலை அணிந்தவளே” என்று மனிதர்கள் கொஞ்சி மகிழ்வதில் என்ன இரசிப்புத் தன்மை உள்ளது. எனச் சமணப் புலவர்கள் பெண்களை இழிவு படுத்திக் கூறுவதும், மானிடத்தைக் காழுகர் ஆக்குவதும் வருந்தத் தக்கது.

இவ்வாறு சமணப் புலவர்கள் பெண்களை இழிவு படுத்திக் கூறும் பாடல்கள் பல உண்டு. இவற்றுக்கு இடையேதான் தமிழுக்கு பெருமை தேடித் தந்த இளங்கோவடிகளும், திருத்தக்கடேவரும் பெண்ணின் நலத்தைப் பேணிக் காப்பியங்கள் செய்தனர். முத்தமிழின் வித்தாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகளும் சீவகசிந்தாமணியில் திருத்தக்கட தேவரும் சமணப் புலவர்கள் போல் அல்லாது மனிதர்களை அதிலும் பெண்களை வெறுத்து ஒதுக்கும் அளவுக்குப் பாடல்கள் செய்தவர்கள் அல்லர்.

நில்லாதவற்றை நிலை என்று உணரும் இயல்பு மனிதர்களுக்கு உண்டு. “நில்லாதவற்றை நிலை என்று உணருபவர் புல்லநிவாளர்” என்று வள்ளுவரும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் கோவலன் அத்தகையவன் அல்லன். நீர்க்குமிழி போன்றது வாழ்க்கை என்பதை உணர்ந்தவன். மண்மீதுள்ள பெயர்பட்டியல் போட

முடியாத இன்பங்களை எல்லாம் கோவலனும், கண்ணகியும் அனுபவித்தனர். அதையும் எப்படி அனுபவித்தனர் தெரியுமா? வெறிகொண்ட பாம்புகள் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிக் கொண்டு தழுவதுபோல பள்ளியறையில் பாடம் படித்தனர். இதனைச் சிலம்பு அழகுற நயம்படக் கூறுகின்றது.

தூமப் பணிகள் ஒன்றித் தோய்ந்தால் என ஒருவார்
காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து-நாமம்
தொலையாத இன்பமெலாம் துன்னினார் மண்மேல்
நிலையாமை கண்டவர்போல் நின்று.

மின்னலைக் கரைத்துத் தெளிவித்து
அதனால் உறுப்புகளை உருவாக்கியது போல் விளங்குகின்ற
மெல்லிடை கொண்ட மகிளிர், தமது பொலிவு மிக்க
மேனியில் பொன்னைத் தெளிவித்து எழுதியது போல்
தோன்றிய பசலையில் ஆழ்ந்து, சீவகனின் தோரூக்கு
மலையும் இணையாக முடியாது என்று மறைந்து ஓளிவது
கண்டு, கன்றினைப் பிரிந்திடும் போது கதறி நிற்கும்
பக்ககளை போல சீவகன் மீது தணியாத காதல் கொண்ட
பெண்கள் மனம் உருகி நின்றனர். என சீவக சிந்தாமணி
ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர் காட்டும் இலக்கியக் காட்சியின்
அழகு போற்றதற்குரியது.

மின் தெளித்து எழுத் அன்ன விளங்கு
நுண் நுகப்பின் நல்லார்
பொன் தெளித்து எழுதி அன்ன பூம்புறப்
பசலை மூழ்கிக்
குன்று ஓளித்து ஓழிய நின்ற குங்குமத் தோளாற்குக்
கன்று ஓளித்து அகல வைத்த கறவையின் கனிந்து
நின்றார்.

என்று திருத்தக்கதேவர் காட்டும்
இலக்கியக் காட்சி இரசிப்பதற்குரியது.

சமணப் புலவர்கள் பலர் துறவு நிலையில்
நிலையாமை மையப்படுத்தி இலக்கியங்கள் படைத்தனர்.
சமணத் துறவியான சிலப்பதிகார ஆசிரியர்
இளங்கோவடிகளும், திருத்தக்க தேவரும் சமணர்கள்,
இவர்கள் சமணப் புலவர்களாக இருந்த போதும், துறவு
நிலைப் பாடல்களை மட்டும் பாட வல்லார் என்பதை
ஒளித்து, அகப் பொருள் பாடல்களையும் பாட வல்லார்
என்பதையும் தங்கள் காப்பியங்களில் காட்டியுள்ளனர்.

கல்வியும் சமூகமும்

ஒரு சமூகத்தின் மூலதனம் கல்வியே இது. சமூகத் தோடு ஒன்றாய் இணைந்து பிரிக்க முடியாதவாறு அமைந்துள்ளதை எவரும் அறிவர். துன்பத்தால் துவண்டு நசிந்து கிடக்கும் ஒரு சமூகத்தை தூக்கி நிறுத்தி, அதற்குப் பரிசாரம் தேடுவதும் கல்வியே. பரந்து விரிந்து கிடக்கும் இந்த உலகைச் சுருக்கி உள்ளம் கையளவாய் கொண்டு வந்ததும் கல்வியே. சிந்தனையை கிளரி, சிந்திக்க வைத்து நேரிய வழி காட்டுவதும் கல்வி ஒன்றே. பாசி மூடிய பவளம் போல, சிப்பி மூடிய முத்துப் போல அறியாமையால் மூடிக்கிடக்கும் அறிவை புடம் போட்ட தங்கம் ஆக்கி உலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டது கல்வியே. கடலில் படகுப் பயணத்திற்குத் திசையறி கருவிபோல வாழ்க்கைப் பயணத்தின் திசை அறிகருவி கல்வியே. இவை கல்விக்கோர் விமர்சனம்.

சிந்தனை ஆற்றலே மானிடத்துக்குரிய மாபெரும் சத்தியாகும். அதனால் அவன் விலங்கு நிலையினின்றும் விடுபட்டு நாகரிகம் அடைந்து உயர்நிலை பெற்றான். மனிதன் இந்தச் சிந்தனைக்கும் உயர் நாகரிகத்துக்கும் எது காரணம் கரை இலாக் கல்வியே. சிந்தனை நிலையற்று மனிதன் கிடந்திருப்பானாயின் உலகைக் கட்டியாளவும், இயற்கையை வெல்லவும், அண்ட வெளிக்கு ஏகவும் எண்ணம் தோன்றி இருக்காது. சிந்தனை வளத்துக்கும் சீரான நல்வாழ்வுக்கும் செம்மை சான்ற கருவியாக அமைந்தது கல்வி ஒன்றே.

சமூகத்தின் ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் நகர்வுக்கும் அச்சாணியாய்க் கிடப்பது கல்வி. ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் கூட்டுச் சேர்க்கையே சமூகம். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமூகத்தில் தன்னைத்தான் அறிந்து எப்போது செயற்படத் தொடங்கின்றானோ

அப்போதே சமுகம் திருந்தி விடுகின்றது. இதற்குக் காரணம் என்ன? கல்வியெனும் ஆசான் சமுகத்தின் ஊடே நுழைந்து சிந்திக்கும் ஆற்றலைச் கொடுத்தமையே.

கல்வி மனிதனைப் பூரணப்படுத்துகின்றது என்றால் அத்தகையதோர் கல்வி சமுகத்திற்குத் தேவைப்படுகின்றது. உலகியலை அறிவதற்கும், தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன் அளிக்கும் வகையை அறிவதற்கும் ஒருவன் அறிவு வளர்ச்சி பெற்றவதனால் வேண்டும். அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை எனும் நற்குணங்கள் குடியிருக்கும் மனம் பெற்று உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகுவதற்கும், ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுவதற்கும் மன வளர்ச்சியடையவளாதல் வேண்டும் அறிவும் மனமும் ஒருமித்த வளர்ச்சியே ஒரு சமுகத்தின் முழுமையான வளர்ச்சி.

இன்று சமுகத்தில் கொலை, களவு முதலிய பஞ்சமா பாதகங்கள் புரையோடிக் கிடப்பதற்குக் காரணம் என்ன? சமூக மக்களிடையே மனமும் அறிவும் ஒருமித்த வளர்ச்சி பெறாமையே. ஒவ்வொரு சமுகத்திற்கும் உளவியல் ரீதியான, பண்பாட்டு ரீதியான, ஒழுக்க ரீதியான, கல்விச் சிந்தனை கிடைக்க வேண்டும். இத்தகைய சிந்தனை கிடைக்காத வரைக்கும் பள்ளத்தில் வீழ்ந்த குருடர்களைப் போல சமுகம் சிக்கலுக்குள் வீழ்ந்து சின்னபின்னமாகிவிடும்.

“உன்னையே நீ அறிவாய்-இது வளர்ந்து வரும் எதிர்காலச் சமுதாயத்திற்கு கிரேகத்துத் தத்துவஞானி சோக்கிரட்டஸ் கூறியது. ஒவ்வொரு சமுகமும்தம்மைத் தாமே அறிந்து கொண்டால்,

உனர்ந்து கொண்டால் சமூகச் சாக்கடை புனிதப்படும்-பூவின் நறுமணமாகும். இத்தனைக்கும் ஏற்ற கல்வி சமூகத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டும்.இன்று உலகம் போர்ச்குழலில் வீழ்ந்து தவிக்கின்றது.இதற்குக் காரணம்தான் என்ன? சிறந்த பண்பாட்டுக் கல்வி கிடைக்காமையே காரணம்.

சமூகத்தில் பொருள் வழிச் செல்பவன் தீய வழிச்சென்று பொருள்தேட முயல்கின்றான்.இந்த வழி தனக்கும் தன் சமூகத்திற்கும் பெரும் கேடு என்பதை உனர முடியாமைக்கு ஏற்ற கல்வி கிடைக்காமையே.கல்வி இல்லா மக்கள் சமூகம் விலங்குகளே, என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை”இதனை வள்ளுவரும் ”விலங்கொடு மக்கள் அனையர்” என்றார்.சமூகத்திற்கு மனித நேயப் பண்புகளையும், நற்பண்புகளையும் வளர்த்தெடுக்கக் கூடிய சிறந்த ஒழுக்கவியல் கல்வி கிடைக்க வேண்டும்.இதனை வள்ளுவரும் ”ஒழுக்கம் இல்லான் கண் உயர்வில்லை” என்றார்.சமூக மக்களிடையே தியாகமனப்பான்மை, ஏழைகளுக்கு இரங்குதல், பிறரைநேசித்தல், பிறர்துயர் கண்டுவருந்துதல் போன்ற நற்பண்புகளையும், அன்பு, இனிமை, சாந்தம், சகோதரத்துவப் போன்ற மனித நேயப் பண்புகளையும் வளர்க்கக்கூடிய ஒழுக்கவியல் கல்வியை விரிவடையச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் சுயநலம் மறுக்கப்பட்ட பொதுநலம் மிக்க ஒரு சமுதாயம் உருவாகும்.

கடல்படு திரவியம் என்னும் போது முத்தும் பவளமும் அடங்குவது போல சமூகம் என்னும் போது மாணவர்களும் உள்ளடங்குவர்.உலகையே கட்டி ஆள்வதற்கு முளைவிடும் மாணவ் சமுதாயத்திற்கும் உளம் கொண்டு உயர்நிலை அடைவதற்கான கல்வி கிடைக்க வேண்டும்.

அப்பொழுதுதான் மாணவர்களுக்கான பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மேலோங்க வாய்ப்பாக இருக்கும். இத்தகைய பண்பாட்டு விழுமியங்களை நல்கக் கூடிய சிறந்த கல்வி மாணவ சமுதாயத்துக்குக் கிடைக்குமாயின் எல்லோர்க்கும் எல்லாம் கிடைக்க கூடிய ஓர் உலகம் அமைய ஏதுவாகும்.

“கடலுக்கு கரை காவல், கண்ணுக்கு இமை காவில்”

சமுதாயத்துக்குக் கல்வியே சிறந்த காவல். ஒரு சமூகத்தின், மூலதனம் கல்வியே, கல்வியும் சமூகமும் ஒன்றென உருவாக இரண்டென அறிவு நிலையில் பிரிக்க முடியாதவாறு போல இணைந்து சமுதாயத்துக்கு கல்வியே சிறந்த காவலாக விளங்கும். கல்வி இலாச் சமூகம் திசையறி கருவி இல்லாக் கப்பல் போல் இலட்சியமின்றி துயரப்பள்ளத்துள் வீழ்ந்து துன்பத்தால் துவண்டு விடும். சமூகத்திலுள்ள துன்பத்தையும், துயரத்தையும் துவண்டு கிடக்கும் மனத்தையும் தூக்கி நிறுத்த, பரிகாரம் தேடும் கல்வியை சமூகம் பெறவேண்டும். பெற்றால்தான் அது சமூகம் அது பாரதி கண்ட சமூகம் ஆகும்.

“நன்றி”
வணக்கம்.

*“Bharatneethan
EDITOR
JEEVANATHAN
KALAI AMMAM
ALVATI (N.F.)”*

மனித வாழ்க்கையும் முதுமையும்

முதுமை வந்தென்னை எட்டிப் பார்க்குது
முதிர்ந்த நோயது வந்தென்னை தட்டிப்

பார்க்குது

சிந்தனை ஓட்டம் ஆறெனப் பெருகுது
சீரழியும் வாழ்வுக்குக் கட்டியம் கூறுது.

விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் பாலம்
அமைத்தார் சில விந்தை மனிதர்
வீணில் உண்டு கழித்தார் பல
விதியறியா வீணர்கள்.

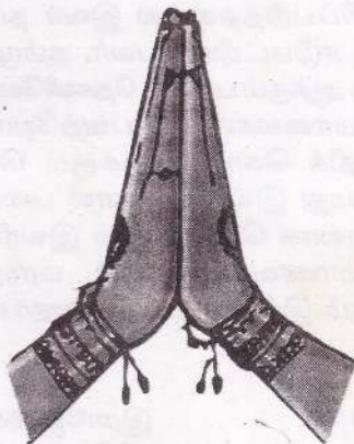
இளமை வேகத்தை இனிதே முடிக்கி
இனியொரு வகை செய்வோம்
என்பதை மறந்து கிடந்தார்
பாழுக்கு நீர் இறைத்தோம் என்பார்
இலட்சியம் இல்லாது கெட்டோம் என்பார்
காலபெரு நதியில் குளிக்காது விட்டார்.
முதுமைக் குளத்தில் உடலை நனைத்தார்.

மானிட தத்துவம் மந்திரம் போன்றது
சிந்தித்து முயன்றால்
செழு வயலாகும்

குன்றில் விழுந்த மழையும்
ஆறென வீழ்ந்து பூமியில் விரிந்து
கடவில் கலந்தாலும் முன்னோக்கிச்
சென்றிடுமோ? உச்சியைத் தான் அடைந்திடுமா?

ஓடி வரும் காலப் பெருந்தியும்
 கடந்து விட்டால் மீண்டும் திரும்புமா?
 சிந்தித்துச் செயல்படு
 இளமையும் வாழ்க்கையும்
 முதுமையில் பயன் தர

இளமை மரத்தின் பயன்களிகள்
 முதுமையில் பயன்படச் செய்திடு
 இல்லவேல்
 முடியாத கதைகளாய்
 முதுமையும் தொலைந்து
 இருமையும் தொலைந்து
 மனித வாழ்க்கையின் நோக்கும்
 மண்ணில் வீணாம்.

அறிமுகவுரை

தமிழ் இலக்கியத்துறை மரபுக் கவிதைகளால் செழுமை பெற்று வளர்ந்து, இன்று மிகுதியான விச்சும் வீராப்பும் கொண்ட புதுக்கவிதையின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருக்கும் தவிர்க்கவியலாத நியதியிடை மரபுவழிக் கவிதையாத்தவில் பாண்டித்தியம் மிகுந்த பரம்பரையினரும் தொடர்ந்து இயங்கியே வருகின்றனர். திரு.கதிராமு சீனித்தம்பியும் இதனுள் அடக்கம்.

அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அக் காலத்தில் படித்த பண்டித மரபுக் கல்வியின் சுவற்று இவரிடம் மரபுக் கவியாற்றல் ஏற்படக் காரணமானது. சிறந்த தமிழ் ஆசானாக இடைநிலை, உயர்தர வகுப்பு பிள்ளைகளுக்கு தனியார் நிலையங்களில் கற்பித்துவரும் இவர் கற்பித்தல் அனுபவங்களின் வழியே எழுதிய சில கட்டுரைகளோடு தன் மரபுக்கவிதைகளையும் இணைத்து இந்நூலாகத் தருகின்றார்.

மரபு இலக்கிய விடயங்களை தனது பேச்க திறனால் வெளிப்படுத்தவல்ல இவர் நாடக பிரதி ஆக்கங்களிலும் ஈடுபட்டுவருபவர். நம்முள் வாழும் மரபுவழி கவிதை ஆக்கும் பலரும் தேகவியோக பாக்கள். வாழ்த்துப் பாமாலைகள் என்பவற் றோடு தம்மை எல்லைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் பொதுவான நியமத்திடை தமது இவ்வளவு கால புனைவின் ஒரு தொகுதியை நூலாக வெளியிடும் இவரின் முயற்சி சிறப்பானது. மாணவர்களுக்கும், மரபுக் கவிதை விரும்புவர்கட்கும் இந்நூல் பயனுள்ளதாக அமையும் என கருதலாம்.

22.09.2009

இராஜேஸ்கண்ணன்
விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

என்னுடைய

காலக் கழிவுகளைச் சிந்தித்தேன். கட்டவிழ்ந்த காலம் கவலைக்கு உரியதாயிற்று. பல துறைப்பட் இலக்கிய வடிவங்களைக் கண்டேன். நிறைய வாசித்தேன். அவற்றுள் மூழ்கிக் கிடந்த அறிவுக் களஞ்சியத்தைக் கண்டேன் சிந்தனை ஒட்டத்தை முடுக்கினேன் அவற்றின் எளிமைத் திறனும் ஆக்கிய நடையும் என் உயிரூக்குள் உயிராகி, உணர்வுமாகி உயர்விருட்சமானது.

அன்னை பல்கலைக்கழகம் தந்த தமிழ்றிவிள் துணை கொண்டும் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் யான் கற்ற கற்பித்த அனுபவத்தால் கிடைத்த தமிழ்றிவைத் துணை கொண்டும். இலக்கியம் சார்ந்த ஒரு நூலை எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டேன். அதன் வழியில் பிறந்ததுதான் பாரியாதப் பூக்கள்.

இந்துல் இரு கிளைகளாய் பிரிந்து, ஒன்று கவிதைக் கிளைகளையும், மற்றொன்று இலக்கியம் சார் கட்டுரைக் கிளைகளாய் வளர்ச்சியற்றன. இந்நிலையில் இந்நாலுக்கு நேர்த்தியான அளிந் துரையை வழங்கியவர் எவ்வள் ஆசான் சிறுகளைச் சிற்பி திரு. தெனியான் அவர்கள் இந்நாலுக்கு அறிமுகவரையை யிக ஆர்வத் தடன் வழங்கியவர் யாழ் பலகலைக்கழக விரிவுரையாளர் தாருரா. ராஜேஸ்கண்ணன் அவர்கள் தீவாரகளுக்கு என் உளம் கணிந்த நன் நிகள். இந்நாலை எழுதுவதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்த திரு. வ.விக்கினேஸ்வரன் ஆசிரியர் அவர்கள் நன்றிக்கு உரியவர். இந்துல் உருப்பெறுவதற்கும், நேர்த்தி பெறுவதற்கும் முயன்று பல வழிகளிலும் எனக்கு உதவிய சகோதரன் திருநம்போராஞ்சனும் எனது நன்றிக்குரியவர். இந்துலுக்கான பிரதிகளை எழுதி உதவிய செல்வன் திருதீரவியம் செல்வமலை யாழ் பல்கலை மாணவனுக்கும், எனது மாணவி பரமானந்தம் - அஜ்ஞதா ஆக்கிய இருவரும் நன்றிக்கு உரியவர்கள் இந்துல் நேர்த்தியாக அச்சிட்டு உதவிய செல் வா பிறின்டேர்ஸ் குழுவினருக்கும் நன்றிகள். இந்துல், இலக்கிய மாணவர்களுக்கும் கவிதைப் பிரியர்களுக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

கதிர்.சீனித்தம்பி
இலக்கணாவத்தை,
வல்வெட்டி